ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1913 - 1938)
ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰδιοκτησίας Δ. ΚΥΡΙΑΖΗ Κ. & Μ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΕΘΝΟΣ 4 Μ.Μ.

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΣΠΕΡΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
31
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1941
Ἔτος 28ον. Ἀριθμὸς φύλλου 9.440
ΓΡΑΦΕΙΑ: Κολοκοτρώνη 8. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Λαμάρτου 3.

Ἄπειρον πλῆθος Λαοῦ ἀναμένει πρὸ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ διὰ τὸ προσκύνημα τῆς σοροῦ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Πάλλερετ, προσερχόμενος εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἐκλιπόντα Κυβερνήτην.

Ἔνδοξοι τραυματίαι τῶν μαχῶν ἐν Ἀλβανίᾳ πρὸ τοῦ νεκροῦ τοῦ Πατρὸς τῆς Νίκης.

Ἡ πίστις

Ἡ Ἑλλὰς κηδεύει σήμερον τὸν Μεγάλον Νεκρόν της. Γύρω ἀπὸ τὸ φέρετρόν του γονυπετεῖ εὐλαβῶς ἕνας ὁλόκληρος Λαὸς μὲ δάκρυα ὀδύνης καὶ ραίνει μὲ τὰ ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης του τὸν ὑπέροχον Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος ἔδωσε νέον ρυθμὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ τὴν ἔκαμε νὰ ὀρθοποδήσῃ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ὀρθωθῇ ὑπερήφανος, ἰσχυρὰ ἐνώπιον τοῦ ἰταμοῦ ἐχθροῦ, ποὺ ἐζήτησε νὰ τὴν κατακτήσῃ.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐπίστευεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἠσθάνετο πάντοτε μέσα του ὁλοζώντανην τὴν πίστιν αὐτὴν καὶ ἐγνώριζε νὰ τὴν μεταδίδῃ εἰς τοὺς ἄλλους, εἰς τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον καὶ νὰ τὴν κάμνῃ νὰ θαυματουργῇ. Ἡ πίστις του ἀπεκορυφώθη εἰς τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο «Ὄχι!», τὸ ὁποῖον ἐβροντοφώνησε διὰ τοῦ στόματός του ἱστορία τριῶν χιλιετηρίδων κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀτίμου ἐπιδρομέως. Ἡ πίστις του ἐχάρισε τὰ πτερὰ τῆς Νίκης εἰς τὸ ἡρωϊκῶς μαχόμενον Ἔθνος, ποὺ ἔχει ὑπερβάλῃ τὰ ἀρχαῖα παραδείγματα ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας, διὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν μίαν ἐπιγραμματικὴν φράσιν του.

Ἡ πίστις αὐτὴ τοῦ Πατρὸς τῆς Νίκης δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνῃ μὲ τὸν θάνατον τοῦ Μαχητοῦ, ποὺ ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, ἀγωνιζόμενος τὸν τιμιώτερον, τὸν ἱερώτερον ἀγῶνα ἐξ ὅσων διεξήγαγέ ποτε τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος. Ἡ πίστις του παραμένει πάντοτε ζωντανή, διὰ νὰ ἐμψυχώνῃ, διὰ νὰ ἐμπνέῃ, διὰ νὰ ὁδηγῇ εἰς νέους θριάμβους, μεγαλειτέρους ἐκείνων τοὺς ὁποίους ηὐτύχησε νὰ χαρῇ ὁ Ἄνθρωπος ὁ ἀναλώσας ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος.

Ἀπὸ τὴν βαθυτάτην θλῖψιν διὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν ὁ Στρατός μας εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὸν ἀέρα ἀντλεῖ νέαν ὁρμὴν διὰ νὰ συνεχίσῃ καὶ ὁλοκληρώσῃ τὴν νικηφόρον προέλασίν του καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες συνασπίζονται στενώτερον τώρα, ποὺ ἔλειψεν Ἐκεῖνος, γύρω ἀπὸ τὸν Βασιλέα—Στρατιώτην καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀνταξίου διαδόχου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν πάντοτε ἐνισχύοντες μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των τὴν μαχομένην Ἑλλάδα, ἕτοιμοι διὰ κάθε δοκιμασίαν, διὰ κάθε θυσίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ.

Καὶ ὅταν ἡ τελικὴ Νίκη θὰ ἐπιστέψῃ τὰ ὅπλα τὰ ἱερά, τότε θὰ θάλλῃ ἄφθιτος ἡ δάφνη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Μία χαρακτηριστικὴ εἰκὼν ἀπὸ τὴν θλῖψιν τοῦ Λαοῦ διὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν.

Ἀττικαὶ ἡμέραι

Ἐνῷ βροντοῦν τὰ τηλεβόλα τῆς Νίκης

Κάτω ἀπὸ ἕνα βαρυπενθοῦντα οὐρανόν, ἀλλὰ μέσα εἰς τὸ ἐκθαμβωτικὸν φῶς μιᾶς δόξης κηδεύεται σήμερα ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης, ὁ Ἀρχηγός, ὁ μέγας Ἕλλην, ποὺ ὠνειρεύθη μίαν Ἑλλάδα ἰσχυρὰν καὶ πανένδοξον καὶ ποὺ ἔστησε τὸ ἀνάστημά του βράχον ἀσάλευτον ὅταν μίαν κακὴν νύκτα εἶδε τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν κινδυνεύουσαν. Τὸ μικρὸν ἀνάστημά της δὲν τὸν ἐτρόμαξε καὶ δὲν τὸν ἔκαμε σκεπτικόν, διστακτικόν. Ἐκύτταξε τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν. Καὶ αὐτὴν τὴν εὗρε μεγάλην, πανισχυρον καὶ πανέτοιμον. Καὶ αὐτὴν ἐπεστράτευσε. Τὴν ψυχὴν αὐτὴν τὴν ἐγνώριζε. Καὶ ὅταν τὴν τραγικὴν ἐκείνην φθινοπωρινὴν νύκτα ἐπετοῦσε στὸ χλωμὸ πρόσωπον τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἰταμοῦ τελεσιγράφου τὸ μέγα ἐκεῖνο «Ὄχι», ἦτο βέβαιος ὅτι τὰ ἑκατομμύρια αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν θὰ ἀπαντοῦσαν εἰς τὴν πρόσκλησίν του μὲ ἕνα Ναί. Ἔτσι ἄνοιξε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Νίκην. Καὶ ἐβάδισε ταχύς, ἀνυπόμονος, πρῶτος αὐτός. Ταχύς, τόσον ταχύς, ὥστε ἡ δόξα νὰ τὸν ἀκολουθῇ ἀσθμαίνουσα... Ὀλίγαι ὧραι ἐπέρασαν καὶ αἱ κορυφαὶ τῆς Μοράβας καὶ τοῦ Ἰβαν καὶ αἱ χαράδραι καὶ τὰ στενὰ τῆς Κλεισούρας ἐγέμισαν ἀπὸ τὴν βοὴν τῶν θριάμβων, ἀπὸ τὴν βοὴν τὴν ὁποίαν ὁ ἀντίλαλος, ποὺ λύει τὴν σιωπὴν τῆς ἐρημίας, ἐπαναλαμβάνει ἀκόμη, τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνουν, διαλαληταὶ τῆς νίκης, οἱ κωφάλαλοι βράχοι.

Ἡ νύκτα τὸν εὕρισκεν ἄγρυπνον καὶ εἰς στάσιν προσοχῆς καὶ ἡ ἡμέρα τὸν ἐφώτιζεν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν. Ἦταν ἐδῶ. Ἀλλὰ πραγματικῶς ἦταν ἐκεῖ, εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, μαχητὴς καὶ ὁδηγητὴς συγχρόνως τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ του. Ἡμερονύκτια ἀτελείωτα, γεμᾶτα ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀδημονίαν. Ἡμέρες χωρὶς ξεκούρασμα, νύκτες χωρὶς ὕπνον, εἰκοσιτετράωρα χωρὶς ἀνασασμόν. Καὶ ἡ δρῦς ἐλύγισεν. Ἐξηντλημένος, κατάκοπος ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἀγῶνος ἔπεσεν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Σήμερα κηδεύεται. Καὶ κηδεύεται ὑπὸ τὴν βροντὴν τῶν ἑλληνικῶν τηλεβόλων, ποὺ βροντοῦν εἰς τὰ ἀλβανικὰ βουνά. Καὶ ἐνῷ ὁ πολύκλαυστος Κυβερνήτης φέρεται πρὸς τὸν τάφον, ὁ Στρατὸς προχωρεῖ διαρκῶς πρὸς τὴν ζωήν. Ὁ στεναγμὸς τοῦ πόνου συναντᾶται μὲ τὴν κραυγὴν τῆς Νίκης, τὸ δάκρυ μὲ τὸν ἀσίγητον παλμὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ Λαὸς κλαίει, ἀλλὰ κλαίει μὲ πύρινα δάκρυα, ποὺ θὰ πέσουν ἐπάνω εἰς τὴν φλόγα καὶ θὰ τὴν δυναμώσουν καὶ θὰ τὴν ὑψώσουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἡ Νίκη, μὲ δάκρυα εἰς τὰ πτερά της, θὰ γίνῃ ταχυτέρα.

Ἂς συνοδεύσωμεν τώρα εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν Ἀρχηγόν. Ἴσως θὰ ἔπρεπεν ἐκεῖ, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ Μαραθῶνος, παρὰ τὸν Τύμβον τὸν ὁποῖον ὕψωσεν ἡ Πατρὶς εἰς τοὺς ὑπερασπιστάς της, νὰ ἀποθέσωμεν τὸν μεγάλον νεκρὸν τοῦ πολέμου διὰ νὰ συντροφεύῃ Ἐκείνους, ποὺ ὑπῆρξαν τὸ μέγα παράδειγμα δι' αὐτόν, καὶ διὰ νὰ ἀκούουν Ἐκεῖνοι τὴν συνέχειαν τῆς ἱστορίας των. Ἀλλὰ μᾶς τὸν ζητεῖ καὶ ἡ ἀθηναϊκὴ γῆ, ἀλλὰ τὸν θέλει καὶ ὁ ἀθηναϊκὸς οὐρανός, ὁ ὁποῖος μίαν δακρυσμένην χειμερινὴν αὐγὴν ἐδέχθη τὴν ψυχήν του, τὴν παρθενικὴν καὶ πάλλευκον, ὅπως αἱ χιόνες τῆς Πίνδου.

Ἄλικα ρόδα καὶ δάφνες νωπὲς ἂς καλύψουν τὸ χῶμα του. Καὶ ἂς φιλήσουμε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ χέρι, ποὺ μὲ τόση πατρικὴ στοργὴ καὶ ἀγάπη ἅπλωνε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐτυχίαν. Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς τὸν τάφον του δὲν θὰ μένῃ ἄγρυπνος; Γι' αὐτό, ὅταν ριφθῇ ἡ τελευταία βολὴ καὶ σημάνῃ τὸ ἔνδοξον τέλος τοῦ ἀγῶνος, ἕνας ὁπλίτης ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν στρατιὰν ἂς ξεκινήσῃ, ἂς φθάσῃ ὡς ἐδῶ τρέχων, ὅπως ἄλλοτε ὁ ἄγγελος τοῦ Μαραθῶνος, καὶ ἂς φωνάξῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφον του:

— Ἐνικήσαμε. Κοιμήσου τώρα ἥσυχα, Ἀρχηγέ.

Τ. ΜΩΡ.

Γύρω ἀπὸ τὸν Μεγάλον Νεκρὸν

Ἀπὸ τὰ νεανικὰ χρόνια τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ

Β'.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1885 ὁ μελλοντικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος εὑρέθη μέσα εἰς τὸ αὐστηρὸν οἰκογενειακὸν περιβάλλον τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων.

Διοικητὴς τῆς Σχολῆς τότε εἶχε διορισθῆ ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Θρασύβουλος Μάνος ποὺ ἔμεινεν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1894 καὶ ἠκολούθησε τὰ ἴχνη τοῦ περιφήμου προκατόχου του Πάνου Κολοκοτρώνη, συμπληρώσας ἔτσι τὴν ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1894 ὡραιοτέραν ἐποχὴν τοῦ Σχολείου, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ ἡ χαρακτηριστικωτέρα περίοδος τῆς λειτουργίας του κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ τάξις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεώς του εἰς τὴν Σχολὴν ἠρίστευε συνεχῶς ὁ μέλλων Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀφῆκεν ἐποχὴν εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ ἀπέδωσεν εἰς τὸν στρατὸν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ἀξιωματικοὺς τῆς παλαιοτέρας ἐποχῆς.

Συμμαθηταί του ἦσαν ὁ Ξενοφῶν Στρατηγός, ὁ Ἀμβρόσιος Φραντζῆς, ὁ Τηλέμαχος Καρακάλος, ὁ Πετιμεζᾶς, ὁ Πάσχος, ὁ Βλάσης, ὁ Λύτσικας, ὁ Κωνσταντῖνος Μαζαράκης, ὁ Κοσκινῆς, ὁ Μπουκλάκος, ὁ Κουτσομητόπουλος, ὁ Βλαχάβας καὶ ὁ Δελλαπόρτας.

Εἰς τὴν Σχολήν, ὅπως καὶ τώρα, ἔτσι καὶ τότε ἐσφυρηλατεῖτο σκληρὰ σὰν τὸ σίδερο ἡ θέλησις καὶ τὸ πνεῦμα τῶν μαθητῶν. Ἔτσι ὁ μελλοντικὸς Πρωθυπουργός, ποὺ εἶχε τάξῃ ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς του νὰ ὑπηρετήσῃ μὲ ἀφοσίωσιν τὴν Πατρίδα του, ἐσφυρηλάτησε μαζὶ μὲ τὴν μηχανικὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατιώτου μία μηχανὴ διανοήσεως καὶ στοχασμοῦ.

Ἀρχηγὸς τῆς τάξεως, καθὼς ἦτο, ἐστρώνετο πάντοτε στὴ δουλειὰ γιὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Οἱ συμμαθηταί του τὸν ὑπεραγάπων, διότι, παρὰ τὴν ἀκλόνητον ἐμμονήν του εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ καθήκοντος τοὺς εἶχε ἐμπνεύσῃ μὲ τὴν ἁπλότητά του καὶ τὴν μετριοφροσύνην του τὴν φυσικὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον, τὸν ἄριστον συμμαθητὴν καὶ τὸν εὐγενέστατον ἄνθρωπον.

Ἰδιαίτερον γνώρισμα τοῦ Εὐέλπιδος Μεταξᾶ τότε, ἐκτὸς τῆς ὑπεροχῆς του εἰς τὰς σπουδάς, ἦτο τὸ ζωηρὸν πνεῦμά του, τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ αὐθόρμητον.

Μεταξὺ τῶν παλαιῶν συμμαθητῶν του παρέμειναν ἀλησμόνητα πολλὰ εὔθυμα ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τὰ ὁποῖα καὶ κυκλοφοροῦν ἀκόμη μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων μελῶν τοῦ συμμαθητικοῦ κύκλου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ στρατηγὸς Φραντζῆς, συμμαθητὴς τοῦ Προέδρου καὶ προσωπικὸς φίλος του, μοῦ διηγήθη πρό τινος ὅτι ὅταν ὁ καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Πρωτόδικος τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς θέμα ἐκθέσεως τὸν τίτλον «Στρατὸς καὶ Λαὸς» μὲ τὸν παραλληλισμὸν τοῦ σκύλου μὲ τὰ πρόβατα ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ γράψουν τὴν ἔκθεσιν πεζῶς ἢ ἐμμέτρως.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς τάξεως Μεταξᾶς ἔγραψεν ὡραιοτάτην ἔκθεσιν εἰς πεζόν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ τσοπάνης, ἀπαντῶν εἰς τὰ πρόβατα ποὺ παρεπονέθησαν ἐπειδὴ παρεῖχε περισσοτέρας περιποιήσεις εἰς τὸν σκύλον, ἐνῷ ἀπ' ἐκεῖνα ἔπαιρνε τὸ μαλλὶ καὶ τὸ γάλα, εἶπε:

— Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὅταν ἐμφανίζεται ὁ λύκος, πρῶτος ὁ σκύλος ὁρμᾷ ἐναντίον του καὶ σᾶς προστατεύει, ἔτσι, ἀπὸ τὸν χειρότερο ἐχθρό σας.

Ὁ Πρόεδρος δὲν ἐλησμόνησε τὴν ἔκθεσιν ἐκείνην καθὼς καὶ τὸ εὔθυμον γεγονὸς ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους συμμαθητάς του τὴν ἔγραψε μισὴν εἰς τὸ πεζὸν καὶ μισὴν ἐμμέτρως, ἐνῷ ἄλλος μαθητής, ὁ στρατηγὸς Τηλέμαχος Καρακάλος τὴν ἔγραψεν ὡραιότατα ὁλόκληρον ἐμμέτρως.

**

Εἰς τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὴν ἠθικὴν προσωπικότητα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τόσον εἰς τὸν στρατιωτικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν μετέπειτα πολιτικὸν βίον του ἕνα γνώρισμα: ἡ ἀποστροφή του κατὰ τῆς συναλλαγῆς.

Εἰς τοὺς μακροὺς δρόμους καὶ τὰς περιπετείας τῆς σταδιοδρομίας του παρέμεινεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἀμετάβλητος ἀλλὰ καὶ ἀδιάφορος διὰ τὰς δυσαρεσκείας τῶν φίλων του ἐκ προσωπικῶν ζητημάτων. Κάποτε, ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε σπουδαῖος συμφιλιωτικὸς παράγων, ἕνας ἐκ τῶν φίλων του ἐπέμενε νὰ λάβῃ διορισμὸν Νομάρχου. Ἐπειδὴ τότε ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν ὁ Πρόεδρος ἀπέφευγε τοὺς κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἐπρόσεχε περισσότερον εἰς τὴν ἱκανὴν καὶ ἀνεπηρέαστον διοίκησιν, ὁ διορισμὸς δὲν ἐγίνετο. Καὶ ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπανῆλθεν ἀπαιτητικώτερος, ὁ Πρόεδρος ἔχασε τὴν ὑπομονὴν καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἄκουσε, φίλε μου. Ἐγὼ ἔγινα ὑπουργὸς γιὰ νὰ σᾶς διοικήσω καὶ ὄχι γιὰ νὰ σᾶς διορίσω.

Ὁ λόγος του, ξένος πρὸς τὰς κομματικὰς περιποιήσεις, ὑπῆρξε πάντοτε ἐπιβλητικὸς καὶ εὐχάριστος. Ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν του, ποὺ ἦτο συνήθως ἤρεμον καὶ προσηνές, μποροῦσε νὰ γίνῃ σκληρὸν εἰς στιγμὰς ποὺ τὸ ἐχαλύβδωνεν ἡ θέλησις. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ.

Εἰς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα ἡ καρδιά του ἦτο πάντοτε πιστή, βαθειὰ καὶ προσηνής. Τίποτε ὅμως, μὴ ἐξαιρουμένης μήτε τῆς δόξης, δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ τὸν μετακινήσουν ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν ἀρχῶν του καὶ τῆς ἀγάπης του καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁποίας καὶ ἐτάχθη ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας.

ΑΤΤΙΚΟΣ

Ἡ ἑλληνικὴ Γῆ

Τὴ Γῆ μας τοῦ γυρέψανε γιὰ νὰ τὴν πάρουν σκλάβα
Κ' ἔδωσε τὴν ἀπάντησι στὴ Πίνδο, στὴ Μοράβα.
Καὶ τώρα αὐτὴ ἡ ἴδια Γῆ, ἡ τρισευλογημένη,
Ἡ Γῆ, ποὺ γιὰ τὴ δόξα της αὐτὸς ἐπολεμοῦσε,
Ἡ Γῆ, ποὺ πέθανε γι' αὐτὴν καὶ ποὺ γι' αὐτὴν ἐζοῦσε,
Τὸν παίρνει ἀπόψε ἐλεύθερη καὶ ὄχι σκλαβωμένη.

Τίμος Μωραϊτίνης

Ἡ κυριαρχία τῆς θαλάσσης

Ἀεροπλάνα καὶ πλοῖα

Ἡ ἀντοχὴ τῶν θωρηκτῶν εἰς τὰς βόμβας

ΓΕΝΕΥΗ, Ἰανουάριος. (Ἰδ. ὑπηρ.)—Ἡ ἀεροναυμαχία τοῦ Στενοῦ τῆς Σικελίας καὶ ἡ προβλεπομένη ἔντασις τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν νευραλγικὴν αὐτὴν διάβασιν ἐπανέφεραν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ πολυθρύλητον πρόβλημα τῆς πάλης μεταξὺ ἀεροπορίας καὶ ναυτικοῦ. Αἱ πτέρυγες ἐσημείωσαν προσφάτως μίαν ἐντυπωσιακὴν ἐπιτυχίαν: τὴν καταστροφὴν τοῦ καταδρομικοῦ «Σαουθάμπτον». Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀνηγγέλθη καὶ τὸ ἐπίσης ἐντυπωσιακὸν γεγονός, ὅτι ὁ βρεταννικὸς στόλος ἐπροικίσθη μὲ ἕνα νέον θωρηκτὸν ἐκτοπίσματος 35.000 τόννων, τὸ «Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Ε'».

Τὰ πλοῖα ἐπιφανείας ἐπιζοῦν τοῦ ἐναερίου κινδύνου; Εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰ ἀεροπορικὰ πλήγματα; Καὶ τὸ κυριώτερον, μποροῦν νὰ ἐκτελοῦν τὴν ἀποστολήν των; Ὁ χῶρος ἑνὸς ἄρθρου δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν πλάτει μὲ τὸ τεράστιον καὶ θεμελιῶδες αὐτὸ ζήτημα. Τὸ ἐξετάζομεν λοιπὸν ἀκροθιγῶς, ἐνδιαφερόμενοι κυρίως διὰ τὴν παθητικὴν ἀντοχὴν τῶν πολεμικῶν σκαφῶν εἰς τὰς βόμβας καὶ τὰς τορπίλλας τῶν ἀεροπλάνων. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς τελευταίας σπεύδομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀποτελεσματικότητα καὶ δραστικότητα μὲ τὰς ναυτικὰς τορπίλλας καὶ ἐνεργοῦν ὅπως ἐκεῖναι (δηλαδή, ἀφοῦ ἐκσφενδονισθοῦν ἀπὸ τὰ τορπιλλοπλάνα, πίπτουν εἰς τὴν θάλασσαν, διανύουν τὴν τροχιάν των ὑποβρυχίως καὶ κτυποῦν τὸν στόχον εἰς τὰ ὕφαλά του). Συνεπῶς ἡ ἀντίστασις τῶν πλοίων εἰς τὰ πλήγματα τῶν τορπιλλοπλάνων δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ξεχωριστόν. Ἀνάγεται εἰς τὴν γενικὴν ἀντιτορπιλλικὴν των προάσπισιν.

Διὰ τὴν ἄμυναν ἔναντι τῶν βομβῶν εἶνε γνωστόν, ὅτι τὰ θωρηκτὰ καταδρομικὰ φέρουν ἰσχυροὺς ὁριζοντίους θώρακας (θωρακισμένα καταστρώματα), τῶν ὁποίων τὸ πάχος, παρακολουθοῦν τὴν συνεχῶς αὐξανομένην δραστικότητα τῶν βομβῶν, γίνεται διαρκῶς μεγαλείτερον. Τὸ περίφημον βρεταννικὸν ντρέντνωτ «Νέλσων», τῶν 33.000 τόννων, φέρει ὁριζοντίαν προάσπισιν πάχους 159 χιλιοστῶν. Τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν «Δουγκέρκη», κατασκευασθὲν μίαν δεκαετίαν ἀργότερα, μολονότι εἶνε κατὰ 6.500 τόννους μικρότερον, φέρει θωρηκτὰ καταστρώματα συνολικοῦ πάχους 175 χιλιοστῶν. Τὸ ἐπίσης γαλλικὸν «Ρισελιὲ» τῶν 35.000 τόννων (ἔτος καθελκύσεως 1939) προστατεύεται ἀπὸ ὁριζοντίαν θωράκισιν 200 χιλιοστῶν. Τέλος τῶν ναυπηγουμένων ἀμερικανικῶν τῶν 35.000 τόννων (τύπου «Βόρειος Καρολίνα»), καθὼς καὶ τοῦ βρεταννικοῦ «Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Ε'», τοῦ ἰδίου ἐκτοπίσματος, τὰ θωρηκτὰ καταστρώματα ἔχουν πάχος 250 περίπου χιλιοστῶν.

Τὰ καταδρομικὰ ἔχουν βέβαια πολὺ ἀσθενεστέραν ὁριζοντίαν θωράκισιν. Ἐν τούτοις καὶ αὐτὰ προστατεύονται ἀπὸ ὄχι ἀσήμαντου ἰσχύος χαλύβδινα καταστρώματα, τὸ πάχος τῶν ὁποίων κυμαίνεται ἀπὸ 70—110 χιλιοστὰ εἰς τὰ «βαρέα καταδρομικὰ» (τὰ ἔχοντα ἐκτόπισμα 7—10.000 τόννων) καὶ 40—60 χιλιοστὰ εἰς τὰ «ἐλαφρά». Ἀνάλογον πρὸς τὴν ὁριζοντίαν προάσπισιν τῶν βαρέων καταδρομικῶν φέρουν καὶ τὰ ἀεροπλανοφόρα. Τέλος οἱ ἐλαφρότεροι τύποι πολεμικῶν σκαφῶν (ἀντιτορπιλλικὰ κ.λ.π.), καθὼς καὶ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, εἶνε ἐντελῶς ἀθωράκιστα.

**

Ἡ δραστικότης τῶν βομβῶν κατὰ τῶν θωράκων τῶν πλοίων ἐπιφανείας δύναται χονδρικῶς νὰ ἐκτιμηθῇ μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν. Ἰδοὺ ἕνας πίναξ παρέχων τὸ πάχος τοῦ διαπερωμένου θώρακος διὰ βομβαρδισμοῦ ἐξ ὕψους 3000 μέτρων ἐκτελουμένου δι' ὁριζοντίας πτήσεως.

Βάρος βόμβας εἰς χιλιόγραμμα	Διαπερώμενος θώραξ
250	101 χιλ.
500	129 χιλ.
1000	166 χιλ.
1500	192 χιλ.
2000	213 χιλ.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ἐπιτυγχάνονται μὲ τὰς τελειοτάτας καὶ νεωτάτας βόμβας.

Ἐὰν τὸ ὕψος τοῦ βομβαρδισμοῦ αὐξήσῃ, ἡ διατρητικὴ ἱκανότης τῆς βόμβας γίνεται μεγαλειτέρα, διότι αὐξάνει καὶ ἡ τελικὴ ταχύτης της, ἄρα καὶ ἡ δύναμις κρούσεως ἐπὶ τοῦ στόχου.

Ὁ ἑπόμενος πίναξ δείχνει τὴν ἐπιτυγχανομένην μεταβολήν:

Ὕψος βομβαρδισμοῦ	Διαπερώμενος θώραξ Βόμβα 250 χιλ)γρ.	Βόμβα 500 χιλ)γρ
3.000 μ.	101 χιλ.	129 χιλ.
4.000 μ.	114 »	150 »
5.000 μ.	129 »	170 »
6.000 μ.	143 »	188 »
7.000 μ.	154 »	203 »

Οἱ πίνακες αὐτοὶ εἶνε πολὺ εὔγλωττοι. Δείχνουν ὅτι ἀπὸ ὕψος 3.000 μέτρων, βόμβα τῶν 1.000 χιλιογράμμων δύναται νὰ διαπεράσῃ τὴν ὁριζοντίαν θωράκισιν ἑνὸς μεγάλου συγχρόνου θωρηκτοῦ ὅπως τὸ «Ρόντνεϋ», ἢ ὅτι βόμβα 2.000 χιλιογράμμων διαπερᾷ τὰ νεώτατα θωρηκτὰ τῶν 35.000 τόννων. Ἀπὸ ὕψος δὲ 7.000 μέτρων, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα μπορεῖ νὰ τὰ ἐπιτύχῃ βόμβα τῶν 500 χιλιογράμμων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐλαφρότερα σκάφη, τὰ βαρέα καταδρομικὰ διαπερῶνται ἀπὸ βόμβαν τῶν 500 χιλιογράμμων ἐξ ὕψους 3.000 μέτρων, ἢ τῶν 250 χιλιογράμμων ἐξ ὕψους 4.000 καὶ περισσοτέρων μέτρων. Τὰ ἐλαφρὰ δὲ καταδρομικά, τὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη δὲν παρουσιάζουν ἀποτελεσματικὴν ἀντίστασιν εἰς τὴν διατρητικὴν δύναμιν τῶν βομβῶν 60 χιλιογράμμων καὶ ἄνω.

Ὁ ἀντίπαλος λοιπὸν εἶνε λίαν ἐπίφοβος. Δίδει ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀκαταγωνίστου. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὡρισμένα δεδομένα, μετριάζοντα ἰσχυρῶς τὴν πρώτην εἰκόνα:

Ἡ διάτρησις τοῦ θώρακος δὲν συνεπάγεται πάντοτε καὶ ἀπώλειαν τοῦ σκάφους. Ἡ βόμβα, ἀφοῦ διατρήσῃ τὰ θωρακισμένα καταστρώματα, θὰ ἐκραγῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου, ἀλλὰ ἡ ποσότης τοῦ περιεχομένου διαρρηκτικοῦ γεμίσματος (ἐκρηκτικὴ ὕλη) δυνατὸν νὰ μὴ εἶνε ἀρκετή, ὥστε ἡ ἔκρηξίς της νὰ τὸ καταστρέψῃ τελείως. Ἕνα σύγχρονον ντρέντνωτ, π.χ., ἐὰν δὲν πληγῇ εἰς καίριον σημεῖον, δὲν θὰ ἀνατιναχθῇ ἀπὸ μίαν μόνον βόμβαν τῶν 500 ἢ καὶ περισσοτέρων χιλιογράμμων, ποὺ διαπερᾷ τὸν θώρακά του, οὔτε ἐν ὑπερωκεάνειον θὰ ὑποκύψῃ εἰς μίαν βόμβαν τῶν 60 χιλιογράμμων. Ἀκριβῶς ὅπως τὸ αὐτὸ ντρέντνωτ, μολονότι ὁ θώραξ του διατρυπᾶται ἀπὸ τὰ βλήματα τῶν πυροβόλων τῶν 38 ἑκατοστῶν, μπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ εἰς ὁλόκληρον ὁμοβροντίαν ὀβίδων αὐτοῦ τοῦ διαμετρήματος ἢ νὰ δεχθῇ 2—4 τορπίλλας χωρὶς νὰ καταποντισθῇ. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐλαφρότερα σκάφη, λαμβανομένων βεβαίως ὑπ' ὄψιν τῶν βομβῶν αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν εἰς αὐτά. Ἀναμφιβόλως, ἐὰν ἓν ἐλαφρὸν καταδρομικὸν πληγῇ ἀπὸ βόμβαν τῶν 1000 χιλιογράμμων, ἀσφαλῶς θὰ κατακερματισθῇ. Ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βάλλωνται τὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ μὲ τόσον τεραστίας βόμβας, διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλει σπατάλην καὶ ἀντιοικονομικὴν διάθεσιν τῶν μέσων.

Γενικῶς δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι τὰ σύγχρονα σκάφη ἐπιφανείας δὲν ὑποκύπτουν τόσον εὔκολα εἰς τὰς σημερινὰς βόμβας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀντοχῆς των εἶνε ὅμοιον πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς ἀντοχῆς των εἰς τὰ πλήγματα τοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ δραστικότης τῆς βόμβας εἶνε μεγαλειτέρα τῆς δραστικότητος τῆς ὀβίδος ἴσου βάρους, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐναερίου βολῆς εἶνε γενικῶς μικροτέρα τῆς βολῆς πυροβολικοῦ. Καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι ἡ βομβαρδιστικὴ ἀεροπορία εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξοντώσῃ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας.

ΑΛ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

471ον

Ὁ Πρότσιντα συνωφρυώθη.

—Λοιπόν, Βασιλεῦ, τώρα τί μελετᾶτε;

—Τώρα, ἀπήντησεν ὁ Παλαιολόγος, ἀφοῦ δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἄλλο τίποτε, περιμένω τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ἀνδηγαυϊκοῦ. Ἀφοῦ δὲν συναντῶ ἐπὶ τῆς γῆς καμμίαν βοήθειαν, θ' ἀντισταθῶ ἐδῶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Παναγάθου.... Ἐδῶ θ' ἀντισταθῶ, ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τείχη τῆς μεγάλης, τῆς Θεοφυλάκτου Πόλεως.... Θ' ἀντισταθῶ ὅσον ἠμπορῶ. Καὶ ἀδιαφορῶ ἂν εἰς τὸ τέλος πέσω.

Τὸ βλέμμα τοῦ Πρότσιντα ἔλαμψε.

—Καὶ θὰ δεχθῇς, Βασιλεῦ, νὰ βλέπῃς ἀτάραχος τὰς ἐπαρχίας σου νὰ λεηλατοῦνται; Θὰ ἀνεχθῇς, ἐπάνω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πρωτευούσης σου, νὰ ἴδῃς βαθμιαίως τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας νὰ κατακτῶνται ἀπὸ τὸν ἀγριώτερον κατακτητήν, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ εὑρεθῇ, ποὺ θὰ ἐγκαθιδρυθῇ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν τυραννίαν του καὶ ἐπὶ τῶν χωρῶν σου; Θὰ ἀνεχθῇς νὰ ἐξοντώνεται ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰς ἐπαρχίας σου, νὰ καταστρέφεται ὁ ἐθνισμός των;

—Θὰ ὑπερασπίζωμαι μέσα εἰς τὴν Πρωτεύουσαν. Ἐνόσῳ ζῶ θὰ παρατείνω τὴν ἀντίστασίν μου.

Τὸ βλέμμα τοῦ Πρότσιντα ἄστραψε.

—Διατί ἀφίνεις, Βασιλεῦ, τὸν Ἀνζοῦ ἀπερίσπαστον νὰ τελειώνῃ μὲ ἄνεσιν τὰς προετοιμασίας του διὰ νὰ ἔλθῃ ὅταν πλέον θὰ εἶνε τελείως ἕτοιμος νὰ σὲ κτυπήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Θὰ κλεισθῇς μέσα εἰς τὰ τείχη τῆς Πρωτευούσης σου!.... Καὶ ποῖος σὲ ἐξασφαλίζει, ὅτι ὁ Ἀνζοῦ δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ εἰσδύσῃ καὶ μέσα εἰς αὐτά, ὅπως οἱ ἄλλοι Φράγκοι, ποὺ τὸ 1204 τὰ ἴδια τείχη τὰ ἐκυρίευσαν;

Ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος μίαν στιγμὴν ἐσκίρτησε. Τὸ βλέμμα του ἔγινε σκληρὸν καὶ ἄγριον.

—Καὶ τί θέλεις νὰ κάμω;.... ἐφώναξεν ἐκνευρισμένος.... Τί ἠμπορῶ; Ἀφοῦ κανεὶς ξένος δὲν τολμᾷ νὰ φανερωθῇ ἐχθρὸς τοῦ Ἀνδηγαυϊκοῦ; Ἀφοῦ, μὲ τέτοιον ποὺ ἀνέφερες ἀκαταγώνιστον στρατόν, αὐτὸς θὰ ξεκινήσῃ σὲ λίγο ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν; Ἀφοῦ, ὅπως σοῦ εἶπα, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ἐλπίζω ἀπὸ κανένα βοήθειαν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Θεόν; Ποῖον σύστημα ὑπερασπίσεως θὰ ἦτο πρακτικώτερον ἀπὸ τὸ νὰ κλεισθῶ μέσα εἰς τὰ τείχη ποὺ ἕως τώρα ἔθραυσαν ἀντίστασιν τόσων πολυαρίθμων στρατιῶν καὶ ὁλοκλήρων ἐθνῶν ἀγρίων, ἀτιθάσων;...

Ὁ Βενέδικτος Ζαχαρίας, ποὺ φαινομενικὰ ἀτάραχος παρηκολούθει τὴν δραματικὴν συνομιλίαν, ἐστρέφετο κ' ἐκύτταζε πότε τὸν ἕνα ὁμιλοῦντα, πότε τὸν ἄλλον. Ἐπρόσεξε ἐξαφνικὰ τὸ βλέμμα τοῦ Πρότσιντα. Ἐφαίνετο λάμπον, σὰν νὰ ἤστραπτε.

Εἶχε σηκωθῇ ὀρθὸς ὁ φίλος τῆς Τορέλλας.

—Τί ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε; ἐψιθύριζεν ἀργά, ξηρά...

Ἐκύτταζε κατάματα, βαθειὰ στὰ μάτια, τὸν Παλαιολόγον.

—Ὑπάρχει τρόπος νὰ σωθῆτε...

Ὁ Μιχαὴλ Η' ἀνετινάχθη. Ἐσηκώθη καὶ αὐτὸς καί, συνωφρυωμένος, ἐκύτταξε τὸν συνομιλητήν του.

—Νὰ σωθῶ;...Νὰ ἀποκρούσω τὸν κίνδυνον; Πῶς; Μὲ ἄλλον τρόπον ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ σᾶς εἶπα;...

Ὁ Πρότσιντα ἦτο ἤρεμος.

—Ναί, ἐπανέλαβε ξηρά. Ὑπάρχει τρόπος νὰ σωθῆτε. Νὰ διατηρήσετε τὸν θρόνον σας. Νὰ σωθοῦν αἱ ἑλληνικαὶ χῶραι ἀπὸ τὴν λεηλασίαν. Ἀκόμη νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὴν πολιορκίαν ἡ Κωνσταντινούπολις.

Τὰ μάτια τοῦ Μιχαὴλ Η' ἔλαμπαν.

—Τί εἶνε, ἐφώναξε ταραγμένος ὁ Παλαιολόγος, αὐτὸ ποὺ θὰ μὲ σώσῃ; Πῶς θὰ προφυλαχθοῦν αἱ χῶραί μου; Ποῖος εἶνε αὐτὸς ποὺ θὰ τολμήσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἀνζοῦ νὰ ἐπιπέσῃ;...

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἡ Ἑλλὰς ποὺ πολεμᾷ

Οἱ τραυματίαι ἀφηγοῦνται...

Ἔχουν καὶ τὰ ἄψυχα τὴ μοίρα τους. Ὡς χθὲς ἦταν ἕνα κοσμικὸ ξενοδοχεῖο παραθερισμοῦ καὶ στὶς βεράντες του περιφέρανε τὴν ἀνία τους κουρασμένες ὑπάρξεις.

Σήμερα εἶνε ἄλλο πρᾶγμα. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ πολέμου τὸ ἅρπαξε κι' αὐτὸ στὶς φοβερὲς φτερούγες της.

Οἱ σημερινοί του τρόφιμοι προφέρουν τὸ παληό του ὄνομα μὲ τὴν ἴδια ἀδιαφορία ποὺ θὰ ἀνέφερε ἕνας βιαστικὸς τὸ ὄνομα τοῦ πρωτόγνωρου Γιάννη ἢ Σπύρου ἢ Βασίλη, ποὺ ἔτυχε νὰ συναντήσῃ στὸ δρόμο του.

Ἔχουνε τόσο δίκηο. Δὲν εἶνε αὐτοὶ πελάτες κανονικοὶ σὰν τοὺς παληούς· τέτοιοι μὲ τὴ θέλησί τους δὲν θὰ γίνονταν ποτέ. Θ' ἀφίνανε τὶς κορφὲς τοῦ Ταΰγετου ἢ τῆς Πίνδου, μὲ τὶς ἀπάτητες ραχοῦλες καὶ τὰ τρεχούμενα νερά, γιὰ νὰ ζήσουν στὴν «δασωμένη» ἐξοχὴ τῆς Κηφισιᾶς, ποὺ φαντάζει στὰ μάτια τους σὰν ἐξοχὴ τοῦ «κουτιοῦ»;

Μὴν κυττᾶτε σήμερα ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖ. Δὲν ἐπῆγαν μόνοι, τοὺς ἐπῆγαν. Ἔτσι βρέθηκαν στὰ πάλλευκα κρεββάτια χωρὶς νὰ κάμουν τὴν παραμικρότερη ἀβαρία στὶς ἰδέες ποὺ ἔχουν γιὰ ὅλους ἐμᾶς συλλήβδην τοὺς «καμπίσους», ὅπως μᾶς ἀποκαλοῦν μεταξύ τους μὲ εὔθυμη σαρκαστικὴ διάθεσι οἱ γυναῖκές τους σὰν μᾶς συναντήσουν περαστικοὺς διαβάτες ἀπὸ τὰ συννεφογειτονικὰ χωριά τους.

Ἕνα γρήγορο βλέμμα στοὺς θαλάμους, τοὺς κήπους, τὰ δελτία τῶν κρεββατιῶν.

Ὅλη ἡ ὀρεσίβια Ἑλλάδα παροῦσα: Ὁ Παρνασσός, ἡ Πίνδος, ὁ Ὄλυμπος, τὰ Ἄγραφα, ὁ Ταΰγετος, πρὸ παντὸς ὁ Ταΰγετος.

Κρεββάτια ἀσπίλης λευκότητος φιλοξενοῦν μαῦρες, ἀργασμένες φάτσες. Αὐτὲς ποὺ κάνανε τοὺς Βερσαλλιέρους αἰχμάλωτους νὰ ξαφνιασθοῦν μόλις βρέθηκαν στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας:

— Μπᾶ, ἄσπροι εἴσαστε λοιπόν;

— Καὶ βέβαια ἄσπροι... Γιὰ Ζουλουλάνδη περάσατε τὴν Ἑλλάδα; ἀπάντησε ὁ Ἰταλομαθὴς διερμηνεύς.

— Ὄχι.... ἀλλά.... μουρμούρισε κομπιασμένος ὁ Βερσαλλιέρος...

Εἶχε δίκηο... Αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνες, ποὺ γνώρισε στὸ Μέτωπο ἦσαν ὅλοι μαῦροι, κατάμαυροι... ἀπὸ τὴν ἀξυρισιά, ἀπὸ τὴν ἀπλυσιά, ἀπὸ τὴν καρβουνόσκονη ποὺ ἀνέδιδαν τὰ καρβουνάκια, ποὺ κρύβανε στὸ σακκίδιό τους, καθὼς τὰ φυσοῦσαν ἀπὸ κοντὰ γιὰ ν' ἀνάψουν φωτίτσα τὸ βράδυ, ὅπου βρίσκονταν, γιὰ νὰ ζεσταθοῦν. Ναί. Κατάμαυροι μὲ ἄσπρα δόντια καὶ κόκκινα φλογισμένα μάτια ἀπὸ τὶς ἀγρύπνιες, τὸ ἐναγώνιο ξαγνάντεμο ποὺ προσπαθοῦσε νὰ τρυπήσῃ τὰ σκοτάδια, ἀπὸ τὶς ἀντανακλάσεις τοῦ χιονιοῦ στὸ ξεφρενιασμένο κυνηγητὸ μέσα στὶς πλαγιές, τὰ ξέφωτα καὶ τὰ φαράγγια.

Μαῦροι λοιπόν, ἀλλὰ γεροί, χαρούμενοι, περήφανοι, συναδελφωμένοι καὶ ἀνυπόμονοι πότε θὰ ξανασηκωθοῦν. Τὸ ἀναγκαστικό τους κρεββάτωμα, οἱ περιποιήσεις τῶν ἀδελφῶν, οἱ φροντίδες τῶν γιατρῶν καὶ τὸ λαχάνιασμα τῶν ἀμάχων, ποὺ τοὺς περιποιοῦνται, τὰ παίρνουν ὅλα αὐτὰ λιγάκι σὰν προδοσία τῶν συναδέλφων τους, ποὺ ἀπόμειναν ἐκεῖ πάνω...μόνοι γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸν πόλεμο.

Ὁ ἐπισκέπτης μπαίνει γιὰ πρώτη φορὰ μὲ κάποιο ὑποσυνείδητο δέος. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ πολέμου ὑπάρχει ἀκόμα ὁλοζώντανη ἐκεῖ μέσα στὸ κοσμικὸ ξενοδοχεῖο, ποὺ ἡ περίστασις τὸ ἔκανε νοσοκομεῖο.

Τὰ τραύματα; Λεπτομέρεια μικρή. Ὁ μόνος τους πόνος εἶνε ὅτι τοὺς κρατοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴ μάχη. Ἀλλὰ γιὰ πόσο; Γιὰ λίγες μέρες καὶ θὰ ξαναφύγουν ἤ, καλλίτερα, θὰ ξαναπετάξουν στὶς ἀετορράχες τῆς Ἀρβανιτιᾶς.

Ἂς σταματήσουμε ἔτσι στὴν τύχη σ' ἕνα κρεββάτι. Φιλοξενεῖ ἕνα λοχία, παιδὶ τοῦ Ταΰγετου. Ζοῦσε ἐκεῖ εἰρηνικά, ὅπως λέει τὸ δελτίο του. Εἶχε μαγαζὶ στὸ χωριό του. Ἀμοιβαῖος σεβασμὸς βασίλευε ἐκεῖ πάνω καὶ καυγάδες δὲν εἶχε. Μόλις ἔμαθε πὼς χάνουμε τὴ λευθεριά μας ἔτσι στὰ καλὰ καθούμενα, χωρὶς κανένα νὰ πειράξουμε, ἄναψε καὶ αὐτὸς ὁ μικρός, ὁ ἀσήμαντος: «Νὰ πεθάνουμε λοιπόν».

Τὸν ἐρώτησα:

— Λοιπόν, πῶς ἔγινε ἡ δουλειά;

— Νά, ἔτσι ξαφνικά. Κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἀκόμα δὲν πρόφθασα νὰ καταλάβω πῶς βρέθηκα στὴν Κλεισούρα. Στιγμὲς μοναχὰ μοῦ φαίνονται ἀκόμα. Βέβαια. Αὐτὸ ποὺ κάναμε δὲν ἦταν διαδρομή. Ἦταν ἀνεμοθύελλα. Καὶ σὰν πηγαίναμε, πάλι μᾶς φαινότανε πὼς βαδίζαμε σιγά. Στὶς ἀνηφοριὲς τὸ τραῖνο ἀργοβάδιζε καὶ ἡ φανταρία μας ἐπαναστατοῦσε. Ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ κατεβαίναμε ὅλοι κάτω νὰ τὸ πάρουμε στὰ χέρια γιὰ νὰ πάῃ... γρηγορώτερα.

»Νόμιζε ὁ καθ' ἕνας μας πὼς θὰ πλημμύριζαν τὴν Ἑλλάδα οἱ Ἰταλοί, ἂν δὲν πρόφθανε αὐτὸς ὁ ἴδιος προσωπικὰ νὰ τοὺς σταματήσῃ. Ὅταν πάλι στὰ μισὰ τοῦ δρόμου μάθαμε ἀπὸ τὸν ἀσύρματο τῆς φανταρίας τὶς συμφορές τους...λυπηθήκαμε. Πάει δὲν θὰ προφθάσουμε! λέγαμε μὲ θλῖψι.

»Νά, μὲ τέτοιες γιγαντιαῖες μεταπτώσεις φθάσαμε ὡς στὴ γραμμή. Ἐπὶ τέλους κατασκηνώσαμε κάπου γιὰ τελευταία φορά, γιατὶ ἀπὸ τότε δὲν ξανάστησα ἀντίσκηνο. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἐπρόκειτο νὰ ἐμπλακοῦμε στὴ μάχη. Οἱ ἀξιωματικοί μας, παλαίμαχοι ὅλοι τῶν ἄλλων πολέμων, θέλησαν νὰ μᾶς προδιαθέσουνε γιὰ τὴν ἀναμενόμενη μεγάλη γιὰ τὴ ζωή μας ἡμέρα. Δὲν εἶνε, βλέπετε, μικρὴ δουλειὰ τὸ ἀπότομο μπάσιμο τοῦ εἰρηνικοῦ μαγαζάτορα μέσα στὸν πύρινο κατακλυσμὸ τῆς μάχης. Μᾶς ἔλεγαν λοιπὸν τὸ καὶ τό...Κυλοκύθια. Κανένας μας δὲν ἐκοιμήθηκε. Καὶ κατὰ τὰ χαράματα, μόλις ἀκούσαμε τὴ σάλπιγγα, νόμισες πὼς ἑκατοντάδες ἄλογα, ποὺ εἶχαν ὀργώσῃ ὅλη τὴ νύχτα, χλιμιντρώντας, μὲ τὰ μπροστινά τους πόδια τὴ γῆ, σὰν νὰ ἤθελαν νὰ σπάσουν τὰ καπίστρια ποὺ τὰ ἐμποδίζανε, ξεχυθήκαμε ἀσύδοτοι. Μὰ ἔφοδος ἦταν αὐτή; Ἐδῶ στὰ μετόπισθεν ἀκοῦμε τάνκς, ἀεροπλάνα, κανόνια καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλο βαρειὰ πολεμικὰ σύνεργα, ποὺ μᾶς κάνουν νὰ συλλογιώμαστε: Καὶ τί εἶνε ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου μπροστὰ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ κακά; Στὸ μέτωπο σκεπτόμαστε ἀλλοιῶς. Ἐγὼ π. χ. ἤμουν ἕνας λοχίας, ἕνα δηλαδὴ μικροσκοπικὸ σημαδάκι, μὲ τὸ ὅπλο καὶ τὴ λόγχη, μέσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴ βουνήσια ἀπεραντοσύνη, τὴν κατάσπαρτη μὲ πολεμικὲς μηχανές. Ἐμένα λοιπὸν θὰ ξεδιαλέγανε οἱ ὀβίδες μέσα στοὺς ἀναρίθμητους βραχοσωρούς; Προσωπικὰ εἴχανε μαζί μου; Ἂν εἶνε δυνατόν! Κι' ὅπως σκεπτόμουν ἐγώ, σκέπτονταν ὅλοι. Ἀπάνω τους λοιπόν. Οἱ Ἰταλοί, φυσικά, δὲν ξέρω ἂν σκέπτονταν ἔτσι. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶδα εἶνε ὅτι προτοῦ τοὺς φθάσουμε γίνανε καπνός. Καὶ οἱ χιλιάδες, τὰ ἑκατομμύρια οἱ σφαῖρες καὶ τὰ κομματάκια τῶν ὀβίδων δὲν ἔκαναν ἄλλο στὸ λόχο μου κακὸ παρὰ νὰ τραυματίσουν δύο... μουλάρια.

»Ἔτσι συνεχίσθηκε ἡ πορεία μας θριαμβευτικὰ ὡς τὴν Κλεισούρα. Ἐκεῖ ἐτραυματίσθηκα, ἀλλὰ πάλι ὄχι στὴ μάχη τὴν κανονική, νὰ ποῦμε. Πῆγα ἢ μᾶλλον μὲ πῆγε τὸ μεθύσι τῆς μάχης γυρεύοντας! Τὰ συρματοπλέγματα τοῦ ἐχθροῦ τὰ εἶχε κάνῃ σκόνη τὸ πυροβολικό μας, ἡ διμοιρία μου σκορφάλωσε δίπλα στὶς ἄλλες τοῦ λόχου μου μὲ ἀλλεπάλληλα «ἅλματα» ὡς τὰ χαρακώματα τῆς Ἰταλικῆς βουνοκορφῆς καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἔφευγαν πανικόβλητοι. Ἑτοιμάσθηκα λοιπὸν κ' ἐγὼ γιὰ τὸ τελευταῖο ἅλμα, ἀλλὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἕνας Ἰταλὸς ἀνθυπολοχαγός, οὐραγὸς στὸ τμῆμά του, στάθηκε καὶ μᾶς ἐπέταξε τέσσαρες χειροβομβίδες. Δὲν τοῦ τὸ συγχώρεσα. Σηκώθηκα μόνος, πρὶν ἀπὸ τὴ διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, καὶ ὥρμησα κατὰ πάνω του, τὸν πρόφθασα καὶ τὸν κάρφωσα. Ἐκείνη ὅμως τὴ στιγμὴ ἕνας ὅλμος ἔσκασε δίπλα μου καὶ μ' ἐτραυμάτισε σὲ τέσσερα μέρη στὸ πρόσωπο, τὰ μπούτια καὶ τὴν πλάτη. Δὲν τὸ κατάλαβα. Εἴκοσι μέτρα παρακάτω πῆρα πρέφα πὼς ἐτραυματίσθηκα, ἀπὸ τὰ αἵματα. Μ' ἅρπαξαν οἱ σύντροφοί μου καὶ μὲ πῆγαν πίσω, σύντροφοί μου καὶ μὲ πῆγαν πίσω.»

Αὐτὴ εἶνε μιὰ αὐθεντικὴ ἀφήγησις καὶ τίποτ' ἄλλο.

Π. Κατ.

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΠΕΝΘΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐξεδόθησαν τὰ κατωθι ψηφίσματα:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1941, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου καὶ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὅστις, ἐκτὸς τῶν ὑπερόχων ὑπηρεσιῶν του πρὸς τὸ Ἔθνος, διὰ τῶν ὁποίων κατέστησεν αὐτὸ ἄξιον τοῦ μεγάλου προορισμοῦ του καὶ τὸ ὡδήγησεν εἰς τὴν Νίκην κατὰ τοῦ ἐπιβουλευθέντος τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν ἐχθροῦ, διέθεσε καὶ μέγα μέρος τοῦ πολυτιμοτάτου χρόνου του διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὰς περιέβαλε μὲ τὴν ἀέναον καὶ στοργικὴν φροντίδα καὶ ἔμπρακτον ἐνίσχυσίν του, ἀποφασίζει:

α') Νὰ ὑποβάλῃ τὰ θερμότατα συλλυπητήριά του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ.

β') Νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν δαπάνην διὰ τὴν ἀνέγερσιν προτομῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ὁ πρόεδρος Κ. Μπαστιᾶς. Τὰ μέλη: Ι. Κυβέλος, Ε. Λαμπαδάριος, Κ. Καμπέρης, Μ. Μαντούδης, Ν. Σμυρνῆς, Δ. Φιλιππίδης, Δ. Στεφάνου, Κ. Ἀσκητόπουλος, Α. Χάραρης, Π. Πρεβελάκης.

Ἡ Ἑταιρεία Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, πλημμυρισμένη ἀπὸ βαθυτάτην ὀδύνην τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ ἀνελπίστου χαμοῦ τοῦ Κυβερνήτου τοῦ Ἔθνους Ἰωάννου Μεταξᾶ ὁραματίζεται τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς νίκης καὶ πιστεύει εἰς τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων πρὸ τοῦ ἀδοκήτου θανάτου τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, πεσόντος ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπάλξεων, ψηφίζει:

1) Νὰ τηρηθῇ τριήμερον πένθος καὶ ἀναρτηθῇ κατ' αὐτὸ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ὀργανισμοῦ.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως τὴν ἐκφοράν.

3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

4) Ὡς τὸ καλλίτερον μνημόσυνον πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην αὐτοῦ διαδηλοῖ τὴν ὁμόφωνον καὶ στερρὰν ἀπόφασιν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ὅπως συνεχίσῃ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων τὴν συμβολὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος πρὸς ἐπίτευξιν τῆς τελικῆς νίκης.

Ὁ πρόεδρος Χαρίλαος. Ὁ γεν. γραμματεὺς Ἀναστασιάδης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῶν ἁπανταχοῦ Κεφαλλήνων, συνελθὸν ἐκτάκτως τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου του ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου τῆς χώρας καὶ μεγατίμου τέκνου τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κεφαλληνίας Ἰωάννου Μεταξᾶ, τὸν ὁποῖον βάσκανος Μοῖρα ἀπέσπασε προώρως ἐκ τῆς ζωῆς, ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου, ἐξάραντος τὴν πολυσχιδῆ ὑπὲρ τῆς χώρας δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ὡς πολίτου, ὡς στρατιώτου καὶ ὡς πολιτικοῦ ἀνδρός, μνῆμον τῶν ἐξόχων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκλιπόντος πρὸς τὴν Πατρίδα, κλῖνον εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος, ψηφίζει:

Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ καταστήματος τῆς Ἑνώσεως ἐπὶ 30 ἡμέρας.

Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

Νὰ ὑποβληθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειάν του.

Ὁ πρόεδρος Νικ. Καβαζαράκης, ὁ γεν. γραμματεὺς Διον. Δουρβάχης, τὰ μέλη: Ἰω. Κωνσταντακάτος, Μ. Μοντεσάντος, Α. Μαρᾶτος, Μ. Μενάγιας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς ἀδοκήτου σκληρᾶς ἀπωλείας τοῦ Μεγάλου Ἡγέτου τοῦ Ἔθνους Ἰωάννου Μεταξᾶ, μετὰ πολλῆς ὀδύνης συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν καὶ ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἀναπτύξαντος καὶ ἐξάραντος τὸ μεγαλεπήβολον, ἀνωτέρας ἐμπνεύσεως δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀνδρός, τοῦ ἅπαντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν ἐνδελεχεῖ καὶ ἀμεταπτώτῳ δράσει ἀναλώσαντος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ἀπαραμίλλως ἀγωνισθέντος ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης αὐτῆς, ψηφίζει ὁμοφώνως ὅπως:

1) Ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

2) Σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνοδεύσῃ τὴν κηδείαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ.

3) Κατατεθῇ στέφανος ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σεπτῆς τοῦ μεταστάντος σοροῦ.

4) Ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ πρόεδρος Κ. Καραγιάννης, ὁ γεν. γραμματεὺς Ντ. Κωνσταντίνου, τὰ μέλη: Δ. Βασιλόπουλος, Α. Εὐθυμιάδης, Β. Γιάννικος, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, Ν. Δουφεξόπουλος, Ι. Θεοφίλου, Γ. Χατζηφωτίου, Α. Ἀγγελόπουλος, Ι. Παπαγεωργόπουλος, Ν. Λυμπερόπουλος, Α. Παπαμιχαλόπουλος, Κ. Δημητρίου, Π. Ζαμπιᾶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Ἀττικοβοιωτίας, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, θανόντος ἐν τῷ Ἱερῷ Ἀγῶνι, συμμετέχον ἐν βαθυτάτῃ ὀδύνῃ εἰς τὸ βαρὺ πανελλήνιον πένθος, Ψηφίζει:

1) Ὅπως ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ.

2) Ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν αὐτοῦ.

3) Ὅπως διακόψῃ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ δήμερον.

Ὁ πρόεδρος Α. Τσιτσώνης. Ὁ γραμματεὺς Ἀν. Γιαννακόπουλος.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῶν Βιβλιοθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἐν συντριβῇ ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου τῆς Ἑλλάδος Τέκνου, Ἀναγεννητοῦ, Ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ, διερμηνεύοντος τὴν βαθεῖαν ἐθνικὴν ὀδύνην διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Μεγάλου Ἀνδρός, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ Δόξα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἥρωος καὶ Ἀρχηγοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος, ἀποφασίζει:

Τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ καὶ τὴν διάθεσιν δραχμῶν 5000 ἀντὶ στεφάνου ὑπὲρ τοῦ συσσιτίου τῶν ἀπόρων καλλιτεχνῶν, ὅπερ ἵδρυσεν ὁ ἴδιος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1941.

Ὁ πρόεδρος Κ. Μπαστιᾶς. Τὰ μέλη: Ι. Κουγέας, Γ. Οἰκονόμος, Φ. Θεοδωρίδης, Γ. Καλλιτσουνάκης, Δ. Χασιτάκης, Θ. Δασκαλάκης, Δ. Κόκκινος, Ἀλ. Λευκαδίτης, Δ. Μάργαρης καὶ Γ. Γιακουμέλλος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Περιοδικοῦ Τύπου, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος τέκνου Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἀνδρὸς ἀναλώσαντος ὅλην τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας καὶ πεσόντος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος, ποὺ διεξάγει τὸ Ἔθνος μας διὰ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ πεπρωμένα του, ψηφίζει:

Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῆς Ἑνώσεως εἰς τὰ γραφεῖα ἐπὶ τριήμερον.

Νὰ κατατεθῇ ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν σορὸν τοῦ ἐκλιπόντος ἰσόποσον ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου.

Νὰ συνοδεύσουν τὴν ἐκφορὰν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια τῆς Ἑνώσεως πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος.

Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου.

Ὁ πρόεδρος Δ. Κιντῆς (Δειλινός), ὁ γεν. γραμματεὺς Α. Παπαδόπουλος (Σύλβιος). Τὰ μέλη: Κ. Σημηριώτης, Γ. Καφετζάκης, Μ. Χανούσης, Β. Σαμπᾶς, Παῦλος Κριναῖος, Β. Παπαδάκης, Ι. Μοσκόβης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» βαθυτάτῃ θλίψει συνεχόμενον ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ λαοφιλῆ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ἐτελθόντι ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ὑπὸ τὴν πεπνυμένην Αὐτοῦ καθοδήγησιν τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος μεγαλουργεῖ, νέους πραγματοποιοῦν θριάμβους κατὰ τοῦ ἀδίκου ἐπιδρομέως, καὶ διαδηλοῦν τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐπιτελεσθὲν μέγα ἐθνικὸν ἔργον, συνῆλθεν ἐκτάκτως τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1941 ὑπὸ τὴν Σεπτὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθου καὶ

Ψηφίζει:

1) Νὰ διακόψῃ ἐπὶ ἑβδομάδα τὰς συνεδρίας αὐτοῦ εἰς ἔνδειξιν βαθέος πένθους.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τοῦ ἀώρως ἐκλιπόντος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

3) Νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ Τύπου.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου Τουριστικῶν Ξενοδοχείων, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ὁδηγοῦ τοῦ Ἔθνους

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ἀτενίζον πρὸς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὡς πρὸς ἱερὰν παρακαταθήκην, περὶ ἣν σύσσωμον τὸ Ἔθνος θὰ συσπειρωθῇ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Νίκης καὶ τὴν πραγμάτωσιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἰδανικῶν, ἅτινα ἐνέπνευσεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν, ψηφίζει: 1) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφοράν του. 2) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς. 3) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου. 4) Νὰ ἀποσταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ἐντολῇ Δ. Συμβουλίου ὁ πρόεδρος Ἀλέξ. Κοσμόπουλος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ξενοδόχων, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ καὶ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Ψηφίζει: 1) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Συμβούλιον τὴν ἐκφοράν του. 2) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς. 3) Νὰ ὑποβληθοῦν συλλυπητήρια εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ἐντολῇ Δ. Συμβουλίου ὁ πρόεδρος Βισβάκης, ὁ γεν. γραμματεὺς Ν. Μάνος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ταμείου προνοίας ξενοδόχων, συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

καὶ προσκλῖνον εὐλαβῶς πρὸ τῆς μνήμης Αὐτοῦ, ψηφίζει: 1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ταμείου. 2) Ν' ἀργήσουν τὰ γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς. 3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Συμβούλιον τὴν ἐκφοράν. 4) Νὰ σταλοῦν συλλυπητήρια γράμματα εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος Ν. Γαργαλίδης.

Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, συνελθοῦσα ἐκτάκτως σήμερον τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1941 ὑπὸ τὸ κράτος ἀφάτου ὀδύνης ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Δημιουργοῦ τῆς Νίκης Ἐθνικοῦ Ἥρωος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

τοῦ θρυλικοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ ὁδηγήσαντος τὸ Ἔθνος εἰς τὰ μεγάλα του πεπρωμένα τῆς ἐλευθερίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, τοῦ ἀναστηλώσαντος τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ ἀξίου τῆς Πατρίδος ἱστορικοῦ Κυβερνήτου, καὶ κλίνουσα εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς σεπτῆς Αὐτοῦ σοροῦ, ψηφίζει: 1ον) Διαδηλοῖ τὴν ἀκλόνητον αὐτῆς ἀπόφασιν ὅπως διαφυλάξῃ ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὴν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ καταλειφθεῖσαν ἐθνικὴν κληρονομίαν τῆς ἑνότητος, συμπνοίας, ὁμονοίας καὶ ἀγάπης σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ὅπως δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων καὶ μὲ ηὐξημένην ἤδη ἐνεργητικότητα συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς τελικῆς νίκης τῶν ἐνδόξων ἑλληνικῶν ὅπλων, ἅτινα θὰ καθοδηγοῦνται καὶ θὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὴν μεγάλην ἱστορικὴν μορφήν Του. 2ον) Διαδηλοῖ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις συνεχίζει τὸ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ θεμελιωθὲν καὶ ὑπὸ τῆς Ἱστορίας δικαιωθὲν ἔργον. 3ον) Ἀνακηρύσσει τὸν ἐκλιπόντα Ἐθνικὸν Κυβερνήτην Μέγαν Εὐεργέτην τῆς Σχολῆς καὶ ἀποφασίζει ὅπως τοποθετηθῇ μαρμαρίνη προτομή του εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. 4ον) Ὅπως καταθέσῃ στέφανον ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ. 5ον) Ὅπως καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας, ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου Ἕλληνος ὀφειλομένης ἀπεριορίστου ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. 6ον) Ὅπως διατίθεται ἐτησίως τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων διὰ τὴν ἵδρυσιν ἄθλου Ἰωάννου Μεταξᾶ, παρεχομένου εἰς τὸν διακρινόμενον εἰς ἐπίδοσιν καὶ ἦθος δευτεροετῆ σπουδαστὴν τῆς Σχολῆς. 7ον) Ὅπως διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Σχολῆς εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. 8ον) Ὅπως διαβιβασθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου. Ὁ πρόεδρος Ι. Δαλιέτος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ἀνδρὸς πολυτίμους εἰς τὸ Ἔθνος παρασχόντος ὑπηρεσίας καὶ ἐνδόξως θανόντος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα

Ἀποφασίζει

1) Νὰ τηρηθῇ τὸ δημόσιον πένθος.

2) Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ τῆς σοροῦ στέφανος ἐκ δάφνης.

3) Νὰ διατεθῇ ποσὸν δραχμῶν 500.000 ὑπὲρ τοῦ πανελληνίου ἐράνου τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ

4) Νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ θανόντος μετὰ τῶν συλλυπητηρίων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1941.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου
Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Κατάπληκτοι πρὸ τῆς ἀδοκήτου συμφορᾶς καὶ συντετριμμένοι ὑπὸ ἀφάτου ὀδύνης οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ποντιακῶν Μελετῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἐπιφανοῦς Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

συνελθόντες σήμερον Τετάρτην 29ην Ἰανουαρίου 1941 ἐκτάκτως, ψηφίζουσι:

1) Νὰ διακοπῶσιν ἐπὶ ἑβδομάδα αἱ συνεδριάσεις εἰς ἔνδειξιν πένθους.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

3) Νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν Οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν Χρύσανθος — Δ. Δημητριάδης

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀναλώσαντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ προσενεγκόντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας κατὰ τὴν διακυβέρνησιν αὐτῆς, ἰδίᾳ σήμερον ὁπότε αἱ ἐνδοξότεραι σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγωνιζομένου Ἔθνους γράφονται.

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐξάραντος τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀδοκήτως ἐκλιπόντος Ἀρχηγοῦ καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Λιμένος Πειραιῶς εἰδικώτερον ἔργον αὐτοῦ

Ψηφίζει:

1) Νὰ ἀναρτηθῶσι μεσίστιοι αἱ σημαῖαι τῶν καταστημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων καθ' ὅλον τὸν λιμένα.

2) Νὰ τηρηθῇ ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τὸ ὁρισθησόμενον δημόσιον πένθος.

3) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4) Νὰ διατεθῶσιν εἰς μνήμην αὐτοῦ δρχ. 100.000 ὑπὲρ τοῦ πανελληνίου ἐράνου κοινωνικῆς προνοίας.

5) Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ μὲ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν Οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29 Ἰανουαρίου 1941.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος — Τὰ μέλη
Ν. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, συνελθοῦσα σήμερον 29ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας, εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐν τῷ ἐνταῦθα Δημαρχείῳ ἐπὶ τῷ σκληρῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Θεμελιωτοῦ καὶ Ὁδηγοῦ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ
Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως

ἀκούσασα ἐν μέσῳ ἀφάτου ὀδύνης τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Μιχ. Μανούσκου, τονίσαντος τὸ βαρὺ πένθος ὅπερ συγκλονίζει τὴν ἑλληνικὴν γῆν ἐπὶ τῇ ἀδοκήτῳ ἀπωλείᾳ Ἐκείνου, ὅστις ἀπειργάσατο μὲ πᾶσαν τὴν πνοὴν αὐτοῦ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἔθνους διαδηλοῖ τὴν ὁμόθυμον ἀπόφασιν αὐτῆς καὶ σύμπαντος τοῦ πειραϊκοῦ Λαοῦ ὅπως εἰς καλλιτέραν ἀπότισιν τιμῆς πρὸς τὸ ἔργον του, ὑπερεντείνῃ τὸν ἀγῶνα πρὸς θριαμβευτικωτέραν ἐπίτευξιν τῆς νίκης καὶ ψηφίζει: 1) Ὅπως παρακολουθήσῃ σύσσωμος τὴν ἐκφορὰν τῆς σοροῦ αὐτοῦ. 2) Ὅπως ἀναρτηθῇ ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος ἡ σημαία ἐπὶ τοῦ Δημαρχείου καὶ τῶν δημοτικῶν καταστημάτων εἰς ἔνδειξιν τοῦ πανελληνίου καὶ πανδήμου πένθους. 3) Ὅπως ἀργήσωσι τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας. 4) Ὅπως ὁ Δῆμος θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ-διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ ποσὸν δραχμῶν 65.000 ὑπὲρ σκοποῦ ὁρισθησομένου παρ' αὐτοῦ καὶ εἰς συμβολικὴν ἀπότισιν φόρου τιμῆς εἰς τὴν αἰώνιον μνήμην τοῦ μεταστάντος πεφωτισμένου Κυβερνήτου. 5) Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια τοῦ Δήμου καὶ τῆς πενθούσης πόλεως εἰς τὴν ἐρίτιμον σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ὁ Δήμαρχος-πρόεδρος Μ. Μανοῦσκος. Τὰ μέλη: Ἀγγ. Βλασσόπουλος, Γ. Καλαμάκης, Θ. Ρίτσος, Ἀλκ. Βουρβούλης, Ἠλ. Παπατέστας, Ἐμμ. Σαουνάτσος, Λ. Νομικός, Ἀλ. Γαβριήλ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν συνελθὸν σήμερον 29ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ σεπτοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

διαθέσαντος τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος. Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ διερμηνεύοντος τὴν βαθυτάτην ὀδύνην, ἣν σύσσωμον τὸ Ἔθνος αἰσθάνεται ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ, ἣν ὑπέστη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ἐστεφάνωσεν ἡ δόξα διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑψίστας ὑπηρεσίας του. Προσενεγκόντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διακυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ἱστορικὰς αὐτὰς ἡμέρας καθ' ἃς γράφεται ἡ ἐνδοξοτέρα σελὶς τῆς ἱστορίας τῆς Πατρίδος μας ἀποφασίζει: 1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὴν Ἱερὰν Συναγωγὴν καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος. 2) Νὰ κατατεθῇ βαρύτιμος στέφανος κατὰ τὴν κηδείαν αὐτοῦ. 3) Νὰ ἀκολουθήσῃ ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Κοινότητος τὴν ἐκφοράν του. 4) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἐπὶ τριήμερον. 5) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος. 6) Νὰ μεταβῇ ὁ Σοφολογιώτατος Ἀρχιρραβῖνος τῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ προεδρείου αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν του καὶ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν σεπτὴν σύζυγον καὶ Οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐγγραφόμενοι καὶ εἰς τὸ βιβλίον συλλυπητηρίων καὶ 7) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον.

Ὁ πρόεδρος Ζ. Μ. Βιτάλ. Ὁ ἀντιπρόεδρος Μίνως Κωνσταντίνης. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς Α. Ἀλχανάτης. Τὰ μέλη: Νισὴμ Σ. Λεβής, Μ. Σ. Μάτσας, Λεὼν Α. Λεβής, Λεὼν Ι. Δέντες, Α. Ἰσαάκ, Δανιὴλ Ἀλχανάτης.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κοινότητος Γλυφάδας μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης ἀγγέλλει τὸν ἐπελθόντα σήμερον ἀδόκητον θάνατον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Μεγάλου Τέκνου τῆς Ἑλλάδος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ἀνδρὸς ὑψίστας ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὸ Ἔθνος καὶ δημιουργοῦ τῆς Νίκης τοῦ ἀγωνιζομένου Ἐθνικοῦ Στρατοῦ. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐγερθεῖσα καὶ τηρήσασα σιγὴν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας εἰς μνήμην Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὁμοφώνως εἶτα ἀποφαίνεται: 1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ καταστήματος τῆς Κοινότητος ἐπὶ ὀκταήμερον. 2) Νὰ ἀργήσουν τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ. 3) Νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ σύσσωμος τὴν ἐκφορὰν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος. 4) Ψηφίζει πίστωσιν δρχ. 5.000 ἥτις ἀντὶ στεφάνου θέλει τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ-διοικητοῦ Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ, πρὸς διάθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἤθελεν ὁρίσῃ οὗτος εἰς μνήμην Ἰωάννου Μεταξᾶ. 5) Νὰ ἀποσταλῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀξιότιμον Οἰκογένειαν τοῦ θανόντος Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ πρόεδρος Εὐγένιος Εὐγενίδης. Τὰ μέλη: Ἀλκ. Τατάκης, Βασ. Λύρης.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα σήμερον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, μνήμων δὲ τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁποίας ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως, ἣν ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ἀνεγνώρισεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τεχνικούς, ἀποφασίζει τὴν διάθεσιν 50.000 δραχμῶν ὡς εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος, τὴν πρὸς τὸν ὁποῖον ἀκλόνητον πίστιν τῶν μελῶν τοῦ Τ.Ε.Ε. διαδηλοῖ.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ πρόεδρος — Ὁ γεν. γραμματεὺς
Α. Δημητρακόπουλος — Ν. Κατσενός

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων Α. Ε., συνελθὸν σήμερον ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς ἐθνικῆς ἀπωλείας ἐκ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ, τοῦ σώσαντος τὴν τιμήν, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος καὶ ἀναδειχθέντος ἀξίου τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων,

Ψηφίζει:

1ον) Ὑποβάλλει τὰ θερμότατα αὐτοῦ συλλυπητήρια εἰς τὴν σκληρῶς πληγεῖσαν οἰκογένειαν.

2ον) Διαθέτει εἰς μνήμην αὐτοῦ δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου, πιστεῦον ὅτι διὰ τῆς νέας ταύτης συμβολῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς μαχομένης Πατρίδος ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἱερὰν ὑποθήκην, ἣν κατέλιπεν ἡμῖν ὁ θανὼν Κυβερνήτης.

3ον) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1941.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Ἀσημ. Ζαΐμης. Ὁ διευθυντής: Ἀλ. Βλάγκαλης. Τὰ μέλη: Ν. Ἀθανασιάδης, Α. Διομήδης, Ι. Λύδης, Ν. Μπαλάνος, Γ. Πωλογεώργης, Ι. Σερπιέρης, Γ. Στρέϊτ, Ε. Τομπάζης, Α. Χαραλάμπης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐκτάκτως συνελθοῦσα ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου τέκνου τῆς Ἑλλάδος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ
Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως

μεγίστας ὑπηρεσίας καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐν τέλει προσενεγκόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ δοξάσαντος τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἐν βαθυτάτῃ λύπῃ, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑψηλὸν τὸ φρόνημα

Ψηφίζει:

1) Νὰ διακοπῇ ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ νὰ ἀργήσῃ τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας.

3) Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50.000.

4) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῶν χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Χρηματιστηριακῶν Ὀργανισμῶν.

5) Νὰ διαβιβασθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν
ΛΑΖ. Σ. ΚΡΙΕΖΗΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ Περιθάλψεως Προσφύγων Ἰσραηλιτῶν, συντετριμμένη ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ τῆς σκληρᾶς καὶ ἀδοκήτου ἀπωλείας τοῦ ἐνδόξως εἰς τὸν ὑπὲρ Πατρίδος ἱερὸν Ἀγῶνα θανόντος ἐμπνευσμένου Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Ἀρχηγοῦ, ἐμψυχωτοῦ καὶ ἐργάτου ἔργων καὶ πράξεων μεγάλων ἀγαθοῦ καὶ φιλοπατρίας, συνελθοῦσα ἐκτάκτως σήμερον,

Ψηφίζει:

1ον. Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ Τιμημένου Νεκροῦ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

2ον. Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς.

3ον. Ἀντὶ στεφάνου νὰ διατεθῶσι δραχμαὶ 5.000 ὑπὲρ τῶν Λαϊκῶν Συσσιτίων.

4ον. Ν' ἀναλάβῃ ἡ Ἐπιτροπὴ ὅπως γίνουν γνωστὰ εἰς ὅλας τὰς ἑβραϊκὰς Ὀργανώσεις καὶ Κοινότητας ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὅτι αἰωνίως πρέπει νὰ διατηρῆται ἄσβεστος εἰς ὅλας τὰς ἑβραϊκὰς καρδίας, ὁπουδήποτε καὶ ἂν αὗται ἐγεννήθησαν ἢ εὑρίσκωνται, ἡ αἴγλη τοῦ φωτὸς τοῦ ἔργου ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τοῦ ἐκλιπόντος Μεγάλου Ἕλληνος ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς Αὐτόν, ἐκ τοῦ τιμίου στόματος τοῦ ὁποίου ἐξῆλθε τῆς Ὑπερηφάνου Ἑλλάδος ἡ φωνή, σπέρμα τῆς ὑψηλοτέρας ἐλπίδος διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ καλλιτέραν αὔριον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ ἐξαρθοῦν ὅλα τὰ ἐξ αὐτοῦ ὑψηλὰ διδάγματα ἠθικῆς καὶ δικαίου, τὰ προοιωνίζοντα τὸ ὡραῖον μέλλον τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος.

5ον. Νὰ ὑποβληθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ καὶ νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1941.

Ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος: Σίμων Λεβῆ. Ὁ Πρόεδρος: Σαμουὴλ Σουσῆς. Ὁ ἀντιπρόεδρος: Ἰάκωβος Μιζραχῆ. Ὁ ταμίας: Ἰάκωβος Ναχμίας. Ὁ γραμματεύς: Ἕρμαν Λεβῆς. Τὰ μέλη: Βαλεντῖνος Ἴνζελμπεργκ, Μωϋσῆς Λεβῆς, Βίκτωρ Μάγιερ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου, συνελθὸν σήμερον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ θλιβεροῦ ἀγγέλματος τοῦ, κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμήν, θανάτου τοῦ Μεγάλου Τέκνου τῆς Ἑλλάδος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ἀναλώσαντος ἑαυτὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς μαχομένης Πατρίδος,

Ἀποφασίζει:

1ον) Διαδηλοῖ τὴν πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὃν διεξάγει τὸ Ἔθνος, κατόπιν τῆς ἡρωικῆς ἀπαντήσεως τοῦ θανόντος, ἐκπροσώπου τῆς πανελληνίου θελήσεως, καὶ βεβαιοῖ τὰς μαχομένας δυνάμεις ὅτι ἡ Ἑταιρεία θὰ πολλαπλασιάσῃ τὰς προσπαθείας της διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν πρὸς νικηφόρον περάτωσιν τοῦ ἀγῶνος.

2ον) Διαθέτει ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου ποσὸν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων εἰς μνήμην Ἰωάννου Μεταξᾶ.

3ον) Ἀναθέτει εἰς ἀντιπροσωπείαν, περιλαμβάνουσαν μέλη τοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας, νὰ παραστῇ κατὰ τὴν κηδείαν.

4ον) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν νὰ ὑποβάλῃ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συμβουλίου, μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος, εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ θανόντος.

5ον) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ πρόεδρος: Ἰω. Τερζάκης. Τὰ μέλη: Μποδ. Ἀθανασιάδης, Ἀριστ. Βλαχόπουλος, Ἠλίας Γούναρης, Ἐμμ. Καρύδης, Μιλτ. Μαντᾶς, Σίμος Μπαλάνος, Ζαννῆς Πανώρηος, Νικ. Φωκᾶς, Ἀλέξ. Βαμβέτσος, Πέτρος Βουλγάρης, Μιχ. Ἐξαρχάκης, Βικέντ. Λαπρέστης, Σπῦρος Μαυρουδῆς, Κωνστ. Νικολόπουλος, Θεόδ. Ὑψηλάντης.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἰνστιτοῦτον Διεθνοῦς καὶ Ἀλλοδαποῦ Δικαίου μὲ βαθύτατον σπαραγμὸν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μεγαλοφυοῦς πατριώτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἵδρυσε τὸ Ἰνστιτοῦτον καὶ ἰσχυρὰ ἔθηκε διὰ τοῦ περὶ τούτου νόμου τὰ θεμέλια εὐδοκίμου αὐτοῦ λειτουργίας καὶ πρώτου Ἐπιτίμου Συνεργάτου τοῦ Ἰνστιτούτου, διαδηλοῖ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν μνήμην Αὐτοῦ, ἥτις ἔχει ἀρρήκτως συνδεθῆ πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὴν σταθερὰν προσήλωσιν αὐτῆς πρὸς τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐπικρατήσεως Διεθνοῦς Δικαιοσύνης καὶ Ἠθικῆς, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου θυσιάζεται, νικᾷ καὶ θριαμβεύει σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς ἔνδοξον ἀγῶνα, διεξαγόμενον συμφώνως πρὸς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ μεγάλου Ὀργανωτοῦ τῆς Νίκης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Πρόεδρος: Στ. Παπαφράγκος. Τὰ Μέλη: Γ. Πανόπουλος, Ι. Σπυρόπουλος, Ι. Γιούπης, Α. Σταυρόπουλος, Π. Ἐξαρχάκης, Π. Βάλληνδας. Ὁ Διευθυντής: Π. Βάλληνδας. Ὁ Γεν. Γραμματεύς: Κ. Εὐσταθιάδης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἐργοληπτῶν Δημ. Ἔργων, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1941 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ ἡγέτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

τὸν ὁποῖον βάσκανος μοῖρα κατέβαλεν ἀγωνιζόμενον ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν τειχῶν τῆς μαχομένης κατὰ δολίου ἐχθροῦ Πατρίδος,

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἐξάραντος τὴν πολυσχιδῆ ὑπὲρ τῆς Χώρας δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος καὶ διερμηνεύσαντος τὴν βαθεῖαν ὀδύνην, ἣν αἰσθάνεται σύμπαν τὸ Ἔθνος διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατόν του,

Ψηφίζει:

1) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ ὀκταήμερον εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Ταμείου.

2) Ν' ἀργήσουν τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Συμβούλιον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος.

3) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ εἰκών του εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναλλαγῶν τοῦ Ταμείου.

4) Νὰ διατεθῶσιν εἰς μνήμην του δραχμαὶ 100.000 ὑπὲρ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου.

5) Νὰ ὑποβληθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεγάλου νεκροῦ καὶ νὰ ἐκφρασθοῦν πρὸς αὐτὴν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Ταμείου.

6) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὸν Τύπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941

Ὁ Πρόεδρος: Δημ. Ι. Σέχος. Ὁ Γεν. Γραμματεύς: Μ. Α. Μοντεσάντος. Τὰ Μέλη: Γ. Κουρμπάνης, Π. Παναγιωτόπουλος, Π. Μεσολωρᾶς, Δ. Μπούζας, Γ. Χαλκιόπουλος, Γ. Φάρος, Ι. Γιαννούρης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Κεφαλαίου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν Π.Δ.Π.» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Πρώτου Ἐργάτου τῆς Ἑλλάδος, μοχθήσαντος καὶ διαθέσαντος ὅλην του τὴν ζωὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ προσενεγκόντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, διερμηνεύσαντος τὴν βαθεῖαν ὀδύνην, ἣν αἰσθάνεται συντετριμμένον σύμπαν τὸ Ἔθνος ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ ἣν ὑπέστη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἀνδρός,

Ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Καταστήματος ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

2) Νὰ διατεθῶσιν εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχηγοῦ ἀντὶ στεφάνου δραχμαὶ δέκα χιλιάδες (10.000) διὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ὑ-

---

ΜΑΡΙΟΥ

Ἡ χαρὰ στὸ σπίτι

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

179ον

Καὶ τότε ἔρριξε γύρω της μιὰ ματιά. Μιὰ μεγάλη ἡσυχία ἦταν ἁπλωμένη γύρω της. Ἠκούοντο ἀπὸ τὸν κῆπο μόνο οἱ ψίθυροι τῶν δένδρων... Ὅλοι ἐκοιμῶντο, ἀκόμη καὶ τὰ πουλιά. Ἡ νύχτα σκοτεινή. Ἡ Νόρα ἤξερε πὼς ἐπάνω, στὸ ἐργαστήριο, ὁ Παῦλος ἦταν σκυμμένος ἐπάνω στὰ ἐργαλεῖα. Θὰ κινοῦσε μὲ ἀνυπόμονο χέρι καμμιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς χρωματιστὲς μποτίλιες ποὺ περιεῖχαν τὰ μικρόβια καὶ ποὺ τὰ τρόμαζαν περισσότερο ἀπὸ φονικὰ ὅπλα. Ὁ ἄνδρας της ἀφιέρωνε τώρα τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας, ἀκόμη καὶ τῆς νύκτας στὶς ἀναζητήσεις του. Καὶ ὅταν ἄφινε τὸ ἐργαστήριο, κατέβαινε στὸ γραφεῖο γιὰ νὰ βυθισθῇ στὴ μελέτη ἢ στὴν ἀνάγνωσι.

—Πῶς ἄλλαξε μαζί μου... ψιθύρισε ἄλλη μιὰ φορά.

Ποῦ ἦταν ὁ καιρός, ποὺ ὁ Παῦλος δὲν εἶχε ἄλλη θέλησι ἀπὸ τὴ δική της, ποὺ ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἦταν νὰ τὴν βλέπῃ εὐχαριστημένη, γελαστή. Δὲν εἶχε κείνη παρὰ νὰ διατάξῃ, καὶ τὸν εὕρισκε πρόθυμο νὰ ἐκτελῇ καὶ τὴν παραμικρὴ ἰδιοτροπία της... Περασμένα μεγαλεῖα.

—Τότε διασκέδαζα, ἔτρεχα ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ μέσα στὴν παραζάλη τῶν κοσμικῶν ἑορτῶν ξεχνοῦσα τὸν Τώνη. Τώρα πῶς μπορῶ πιὰ νὰ τὸν ξεχάσω;

Σηκώθηκε ἀπότομα ἀπὸ τὴ θέσι της, σὰν νάθελε νὰ διώξῃ μακρυὰ μιὰ ὀχληρὴ σκέψι. Μὰ στάθηκε ἀδύνατον.

Ἡ Νόρα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ψυχικὴ γαλήνη ποὺ ποθοῦσε οὔτε στὸ δωμάτιό της, ὅταν ἔπεσε κουρασμένη στὸ κρεββάτι νὰ κοιμηθῇ. Ἔμεινε ἐκεῖ, ὁλόκληρες ὧρες, μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοικτα. Ἡ ὀχληρὴ σκέψις δὲν τὴν ἄφινε, γινόταν μέσα στὸ νοῦ της βασανιστική, ἔμμονη ἰδέα. Καὶ περιεστρέφετο σ' ἕνα πρᾶγμα ποὺ προκαλοῦσε στὴν ταραγμένη ψυχοῦλα της μιὰ τρομερὴ πάλη αἰσθημάτων. Τί ἀπάντησι θὰ ἔδινε στὸν Τώνη ἔπειτα ἀπὸ ὀκτὼ μέρες;

Ἡ Νόρα ἤξερε τώρα καλὰ τὶς συνέπειες αὐτῆς τῆς ἀπαντήσεως, ποὺ περίμενε μὲ ἀγωνία ἐκεῖνος. Ἦταν ἕνα ναὶ ἢ ἕνα ὄχι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξηρτᾶτο τὸ μέλλον του καὶ τὸ δικό της μέλλον, ὅλη ἡ ζωή.

Δὲν μποροῦσε νὰ πῇ τὸ ναὶ χωρὶς νὰ προεξοφλήσῃ τὸ χωρισμό, τὸν παντοτεινὸ χωρισμὸ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, τὸ παιδί της, τὸ σπίτι της.

Ἤξερε καλὰ τὸν Τώνη: δὲ θὰ ἐδέχετο μιὰ λύσι συγκαταβατική, ὅπως τὸ εἶχε δηλώσῃ ὁ ἴδιος μὲ τὸν περήφανο καὶ ἀποφασιστικό του τρόπο. Τὰ ἤθελε ὅλα... ἢ τίποτε. Καὶ εἶχε πιὰ περάσῃ ὁ καιρὸς ποὺ ἡ Νόρα μποροῦσε νὰ τὸν γελάσῃ, νὰ κερδίσῃ καιρὸ σὰν ἄλλες γυναῖκες ποὺ καθησυχάζουν ἐκείνον ποὺ τὶς ἀγαπᾷ μὲ ἐπιτήδεια λόγια καὶ μελλοντικὲς ὑποσχέσεις.

Τὸ ναὶ λοιπὸν ποὺ θὰ πρόφερε θὰ ἐσήμαινε πλήρη ἀναστάτωσι στὴ ζωή της, πρᾶγμα ποὺ δὲν τῆς ἄρεσε καὶ πολύ. Θάχανε ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς μέσα σὲ μιὰ μέρα, μέσα σὲ λίγες στιγμές, καὶ μὲ μιὰ μονάχα λέξι. Θάχανε τὴν θέσι ποὺ εἶχε ἀποκτήσῃ, χάρις στὴν ἀξία καὶ τὴ φήμη τοῦ Παύλου, στὸν κόσμο, στὴν κοινωνία. Θάχανε τὴν ἐκτίμησί του, τὴν ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ της. Καὶ κάτι ποὺ τὴν πλήγωνε ἀκόμη πιὸ βαθειά, θάχανε γιὰ πάντα τὴν ἀγάπη, τὴ στοργὴ τῆς Ἑλένης.

Τὰ μάτια τῆς Νόρας ἐδάκρυσαν στὴ σκέψι τῆς ἀδελφῆς της, ποὺ ἦταν γιὰ κείνη κάτι παραπάνω ἀπὸ μητέρα. Ἄθελα ξέχασε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὶς βασανιστικὲς ἔννοιες, τοὺς φόβους καὶ ξαναγύρισε στὰ παληά.

Θυμήθηκε τὰ εὐλογημένα χρόνια τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τὴν ἀφοσίωσι μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιέβαλλε ἡ «μαννούλα» της, ποὺ εἶχε ἀντικαταστήσῃ μὲ ἀφοσίωσι καὶ αὐταπάρνησι ἐκείνη ποὺ τὴν εἶχε ἐγκαταλείψῃ ὅταν ἦταν ἀκόμη στὰ χέρια μιᾶς ξένης παραμάννας, ἕνα μωρὸ δεκαπέντε μηνῶν. Ἡ Ἑλένη δὲν εἶχε ἀφήσῃ ποτὲ τὴ μικρὴ νὰ αἰσθανθῇ τὸ κενὸν ποὺ ἐσχηματίσθη γύρω της. Ποτὲ ἡ Νόρα δὲν εἶχε νοιώσῃ πὼς ἦταν ἀπὸ μητέρα ὀρφανή.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ
Δευτέραν: Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ἐφετεινὴ ἐπιτυχία τοῦ
ΡΕΞ
ποὺ συνεκίνησε τοὺς 25,000 θεατάς της.
ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

Ἐξ ὁλοκλήρου ἔγχρωμος (ΤΕΧΝΙΚΟΛΟΡ) Μιὰ ταινία μὲ πλούσια καὶ ὀνειρώδη σκηνοθεσία τοῦ δημιουργοῦ τῶν «Σουέζ», «Ὄνειρον τοῦ Ἰνδοῦ», «Ντάρρυλ Ζανούκ».

ΓΟΥ·Ι·ΛΙ ΓΟΥΩΡΘΥ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

67ον

Εἶπα στὸν ἀμαξᾶ κα μὲ ἄφησε μπροστὰ στὴ μικρὴ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ, ποὺ βρισκότανε κοντὰ στὸ σπίτι τοῦ πλοιάρχου. Ἤθελα νὰ περπατήσω λίγο γιὰ νὰ τακτοποιήσω τὶς σκέψεις μου. Ἀκολούθησα ἀφηρημένος τὸ δρόμο ποὺ πήγαινε στὸ σπίτι καὶ σὲ λίγο στάθηκα μπροστὰ σὲ ἕνα ὡραῖο ἐξοχικὸ σπιτάκι, λίγο μεγαλείτερο ἀπὸ τὰ γύρω, καὶ κύτταζα τὴν εἴσοδό του, μὴ τολμῶντας νὰ μπῶ μέσα. Σὲ λίγο ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ φάνηκε μιὰ γυναίκα, ἡ γυναίκα τοῦ πλοιάρχου Μὰκ Γκρόουερ, ποὺ θὰ γινότανε γυναίκα μου. Μόλις μὲ εἶδε ἔβγαλε μιὰ φωνή, ἔτρεξε κατεπάνω μου καὶ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά μου, σχεδὸν λιπόθυμη.

—Σάμμυ, Σάμμυ, ἀγαπημένε μου!... ξεφώνιζε ἡ γυναίκα τρελλὴ ἀπὸ τὴ χαρά της.

—Γιατί τὤκανες αὐτό; Γιατί μᾶς ἄφησες χωρὶς εἰδήσεις; Γιατί μᾶς ἔκανες νὰ ὑποφέρουμε τόσο πολύ;

Καὶ ἄρχισε ἕνα ἀνεφιλλητὸ γεμᾶτο λυγμοὺς καὶ δάκρυα.

—Ὤ, ἐκεῖνος ὁ ἐρχομὸς τοῦ «Σάλιμαρ»! Εἴχανε μιὰ ὥρα ποὺ ψάχνανε τὸ καράβι γιὰ νὰ σὲ βροῦν. Πόσο φοβερὴ ἤτανε ἡ ὥρα αὐτὴ ποὺ περιμέναμε νὰ μάθουμε ἂν εἶσαι ζωντανὸς ἢ ὄχι! Ἀλλὰ τί συνέβη λοιπόν;

Τῆς ἔπιασα τὰ χέρια καὶ τῆς εἶπα:

—Καλή μου φίλη...

—Γιατί δὲν εἶμαι πιὰ ἡ Μπίνι, ὅπως ἄλλοτε;

—Ἀγαπητή μου Μπίνι, θὰ σοῦ εἶπανε τί συνέβη στὶς Βερμοῦδες. Τσακώθηκα ἐκεῖ μὲ κάποιον, ποὺ τὸν εἶχα δεχθῇ στὸ καράβι καὶ τραυματίσθηκα σοβαρὰ στὸ κεφάλι, τόσο ποὺ δὲν μπόρεσα σ' ὅλο τὸ ταξίδι νὰ κάνω τὸν πλοίαρχο.

—Τὰ ξέρω ὅλα αὐτὰ καὶ ξέρω ἀκόμα ὅτι, παρὰ τὸ τραῦμα σου, ἔσωσες δυὸ φορὲς τὸ πλοῖο ἀπὸ τὴν καταστροφή. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες.... Ὅλες οἱ ἐφημερίδες τοῦ Πλύμουθ ἀσχολήθηκαν μὲ σένα καὶ ἔγραψαν μεγάλα ἄρθρα...

—Νεκρολογίες;

Γέλασε κι' αὐτὴ μαζί μου. Ἔτσι μπόρεσα νὰ κρύψω τὴν ταραχή μου.

—Θὰ ξαναγράψουν οἱ ἐφημερίδες γιὰ νὰ ἐξιστορήσουν πῶς ὁ πλοίαρχος Μὰκ Γκρόουερ, πάνω σὲ μιὰ κρίσι νευρασθενική, ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ θὰ πνιγότανε, ἂν δὲν τὸν ἔσωζαν δυὸ ψαράδες.

—Κι' ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη τί ἀπέγινες;

—Δὲν ξέρω, δὲν θυμᾶμαι τίποτε πιά. Θυμᾶμαι ὅτι βγῆκα στὸ Τόρκεϋ καὶ πῆρα ἀπὸ ἐκεῖ τὸ τραῖνο. Ποῦ πῆγα; Τί ἔκανα; Μυστήριο. Δὲν θυμᾶμαι τίποτε. Θυμᾶμαι μόνο ὅτι σήμερα τὸ πρωῒ ξύπνησα στὸ Λονδῖνο, σ' ἕνα ἄθλιο δωμάτιο μιᾶς πανσιόν, ξυρίσθηκα καὶ φόρεσα αὐτὰ τὰ ροῦχα. Τίποτε ἄλλο.

Μοῦ ξανάπιασε τὰ χέρια καὶ ἔγειρε πάνω μου. Τὴν εἶδα νὰ κλαίῃ.

—Ἔκλαψα πολύ, Σάμμυ. Ἀλλὰ δὲν ὑπέφερα τόσο πολὺ ὅσο ἔπρεπε.

—Γιατί;

—Γιατί εἶχα μιὰ ἐλπίδα.

—Τί περίμενες;

—Τὴν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες γιὰ τὴν ἐξαφάνισί σου στὴ θάλασσα, ἤρθανε καὶ μὲ βρῆκαν δυὸ ψαράδες ἀπὸ τὸ Τόρκεϋ, καὶ μοῦ εἴπανε τὰ καθέκαστα.

—Ἄ, ἤτανε οἱ ψαράδες ποὺ μὲ ἔσωσαν!

—Ναί. Καὶ ὅπως μοῦ περιέγραψαν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔσωσαν, κατάλαβα ὅτι ἦσουν ἐσύ. Μοῦ φαινόντων ὅμως παράξενο ποὺ δὲν ἦρθες σπίτι. Οἱ μέρες περνοῦσαν, ἀλλὰ δὲν ἔχανα τὶς ἐλπίδες μου.

Τὴν ἀγκάλιασα συγκινημένος καὶ τὴν ρώτησα:

—Δὲν μίλησες γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία μὲ κανένα;

—Ναί. Μίλησα εἰς τὸ ντετέκτιβ χθές. Ἦρθε κι' ἔμεινε ἐδῶ περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα.

—Ντετέκτιβ; Καὶ τί ἤθελε ἕνας ντετέκτιβ στὸ σπίτι μας; Δὲν ἔκλεψα τίποτε ἀπὸ τὸ «Σάλιμαρ»!

—Σάμμυ, γιατί κάνεις ἔτσι; Δὲν σ' ἀναγνωρίζω πιά... Ἀλλὰ ξέρω, εἶνε αὐτὸ τὸ καταραμένο χτύπημα στὸ κεφάλι...

—Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ντετέκτιβ κάτι θὰ ἤθελε νὰ μάθῃ βέβαια. Δὲν ἦρθε ἀπὸ δῶ χωρὶς λόγο.

—Ναί. Ἦρθε νὰ μοῦ μιλήσῃ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ σὲ εἶχε χτυπήσῃ στὶς Βερμοῦδες. Τὸν Ὄλιβερ... Ὄλιβερ... δὲν θυμοῦμαι τὸ ἐπώνυμό του.

—Ὄλιβερ Οὐέντελ. Καὶ τί σοῦ εἶπε;

—Μοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸς εἶνε ἕνας διάσημος κακοποιὸς καὶ ὅτι ξαναγύρισε στὴν Ἀγγλία λίγες μέρες μετὰ ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ἔφθασε τὸ «Σάλιμαρ» καὶ ὅτι ἔκανε ἕνα ἀπαίσιο ἔγκλημα στὸ Σαλισμπουρυ. Δολοφόνησε ἕνα γέρο 89 χρονῶν γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ...

Ἔνοιωσα τὰ πόδια μου νὰ λυγίζουν καὶ λίγο ἔλειψε νὰ σωριαστῶ χάμω. Εἶχα προσπαθήσῃ νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὴν ἀστυνομία καὶ μὲ τὴν ἰδέα αὐτὴ εἶχα ἔρθῃ στὸ σπίτι τοῦ πλοιάρχου Μὰκ Γκρόουερ. Κι' ἐδῶ μάθαινα ὅτι ἡ ἀστυνομία μὲ εἶχε προλάβῃ καὶ ὅτι ὁ ντετέκτιβ κάτι εἶχε ἀρχίσῃ νὰ μυρίζεται ἀπὸ τὴν περιπέτεια τοῦ πλοιάρχου! Ἔμεινα σκεπτικὸς καὶ ἀμίλητος, εὐτυχῶς ὅμως ἡ γυναίκα μου δὲν καταλάβαινε τὴν αἰτία.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΗΛΩΣΙΣ:
ΘΕΑΤΡΟΥ
ΟΛΥΜΠΙΑ
ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ἀναβάλλει τὴν ΠΡΩΤΗΝ τῆς σατυρικῆς Ἐπιθεωρήσεως
ΜΑΡΕ ΝΟΣΤΡΟΥΜ
διὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην.
Σημ. — Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἀπὸ 10 π.μ. εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.

ΤΟ ΔΕΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ
περιέχον εἴδη ἀπὸ τὰ χρησιμώτερα, ἤτοι κάλτσες, γάντια, κασκόλ, κουκοῦλες, πουλόβερ, ὑποκάμισα, μανδήλια καὶ σιγαρέττα ἀποστέλλεται ἄριστα συσκευασμένον, εἰς τοὺς γενναίους πολεμιστὰς εἰς εὐθηνοτάτην τιμήν.
Πληροφορίαι: Γραφεῖα Ταξιδίων Καραγιαννίδη, Σταδίου 68. Τηλ. 30-677

Οἱ κινηματογράφοι
ΟΡΦΕΥΣ
ΕΣΠΕΡΟΣ
ἀπὸ τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ θὰ παρουσιάσουν εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν Κοινὸν τὴν ταινίαν
Ο ΠΥΡΓΟΣ Τῶν ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ
παρμένην ἀπὸ τὸ λογοτεχνικὸ ἀριστούργημα τῆς
ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ
WUTHERING HEIGHTS
Πρωταγωνισταί:
ΜΕΡΛΕ ΟΜΠΕΡΟΝ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕΡ
ΝΤΑΒΙΝΤ ΝΙΒΕΝ
ΦΛΟΡΑ ΡΟΜΠΣΟΝ
Παραγωγή: ΣΑΜΟΥΕΛ ΓΚΟΛΝΤΟΥ·Ι·Ν
Σκηνοθεσία: ΟΥ·Ι·ΛΛΙΑΜ ΟΥΑ·Ι·ΛΕΡ
(Τῇ ἐπιβλέψει Σάμουελ Γκόλντουϊν).
Ταινία
UNITED ARTISTS
Τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ:
ΕΣΠΕΡΟΣ - ΟΡΦΕΥΣ

Ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται διάφορα ἔργα τέχνης, ἤτοι: Εἴδη ἀργυρᾶ, τάπητες, παλαιὰ ἔπιπλα καὶ παντὸς εἴδους παλαιὰ ἀντικείμενα.
Φιλελλήνων 30, μεσαῖον πάτωμα, παραπλεύρως Φωτογραφείου Μπούκα. Τηλ. 34-172.

ΠΙΑΝΟ γερμανικόν, σχεδὸν καινουργές, σιδερένια βάσις, Croise, πωλεῖται ἐπειγόντως ἕνεκεν ἀναχωρήσεως μόνον 17.800. Μεγάλη εὐκαιρία. Μαραθῶνος 52 (πλατ. Μετεξουργείου). 20

Πῶς ἐσχηματίσθησαν αἱ μεγάλαι περιουσίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν παρελθόν αἰῶνα

Ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς

168ον

Ἕνα ἀπὸ τὰ «ἀνοιχτὰ» σπίτια τῆς πρωτευούσης ἦταν τότε τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Φιλήμονος, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Αἰῶνος», ποὺ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη εἶχε ἀφήσῃ τὴ διεύθυνσι τοῦ φύλλου στὸ γυιό μου Τιμολέοντα, ἐξεκολουθοῦσε ὅμως νὰ γράφῃ τὰ πύρινα ἄρθρα του. Ὁ Φιλήμων ἀπὸ τὴν ἔκδοσι τοῦ «Αἰῶνος» εἶχε κερδίσῃ ἀρκετὰ χρήματα —«εἶχε σχηματίσῃ ἀθηναϊκὴν περιουσίαν τότε οὐκ εὐκαταφρόνητον», γράφει ὁ Συγγρὸς —καὶ μποροῦσε νὰ δέχεται ἄνετα. Ἄλλως τε τὰ ἔξοδα τῶν δεξιώσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν ἀσήμαντα. Τὰ ἀθηναϊκὰ σαλόνια ἦταν πενιχρότατα καὶ οἱ ἀπαιτήσεις τῶν προσκαλεσμένων μηδαμινές.

Οἱ δεξιώσεις στὸ σπίτι τοῦ Φιλήμονος, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα σπίτια —Ν. Δραγούμη, Ι. Μεσσηνέζη, Κ. Λεβίδη κλπ. — ἦταν καθημερινὲς καὶ ὅλες ἴδιες, χωρὶς καμμιὰ ποικιλία ἢ πρωτοτυπία. Ἡ περιγραφὴ ἑνὸς ἀπὸ τὰ «πολιτικοκοινωνικὰ» αὐτὰ σαλόνια τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1867 μᾶς δίνει μιὰ εἰκόνα γιὰ ὅλη τὴν κοσμικὴ κίνησι τῆς ἐποχῆς.

Τοῦ Φιλήμονος οἱ δεξιώσεις ἦταν οἱ διασκεδαστικώτερες. Τὸν τόνο ἔδιναν οἱ χαριέστατες θυγατέρες του. Ἄλλως τε καὶ ὁ κύκλος ὅλων τῶν σαλονιῶν περιωρίζετο σχεδὸν στὰ ἴδια πρόσωπα. Τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος περνοῦσαν κάποτε τὸ ἴδιο βράδυ ἀπ' ὅλα τὰ σπίτια ἐναλλάξ! Τὸ δεῖπνο παρετίθετο νωρίς. Ἡ ὑποδοχὴ ἄρχιζε ἀπὸ τὶς ἐννιά. Καμμιὰ φορὰ καὶ νωρίτερα. Τὸ ἴδιο τραπέζι συνεχιζότανε. Δέχονται σὲ δύο σάλες συνεχόμενες. Στὴν παραμέσα ὑπῆρχε καὶ τὸ πιάνο.

Ὁ φωτισμὸς πλουσιώτατος, γινόταν μὲ λάμπες τοῦ πετρελαίου κρεμαστὲς ἀπὸ τὴν ὀροφή. Ὑπῆρχαν καὶ ἐντειχισμένα κα ὄρθια καντηλέρια γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Ὁμοίως σαμντάνια μὲ πέντε κεριὰ τὸ καθένα ἦσαν στημένα κι' ἀπάνω σὲ κάθε τραπέζι κι' ἄναβαν ὅταν...ἄναβε καὶ τὸ χαρτοπαίγνιο!

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ δύο κάμαρες ἦσαν ἁπλόχωρες, ἀπέραντες, ἀτελείωτες, πλατεῖες σωστές. Τὰ ἔπιπλα ὁλομεταξοτούρκικα. Σοφὰς ἀναπαυτικώτατος καὶ καρέκλες ψαθόπλεχτες χαμηλές. Κ' ἕνα εἶδος μαλακὸ ντιβάνι γιὰ τοὺς γέρους στὴ γωνιά —ποὺ τὤλεγαν «ἀγκωναριά». Δυὸ-τρεῖς πολυθρόνες σκορπισμένες μὲ μαξιλαράκια μάλλινα. Στὸ τραπέζι τῆς μέσης μιὰ παστρικὴ ἐκπαγλη —μπουκάλα μὲ νερό, χωρὶς ἰδέαν πάγου, φυσικά. Καὶ τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι τῆς αὐλῆς. Μερικὰ ποτήρια στὸ δίσκο, ζηλευτῆς καθαριότητος. Ἀλλά, τὸ σκέτο νεράκι ἦταν τὸ μόνο ἀναψυκτικό. Καὶ οἱ ὑπηρέτριες ξαναγέμιζαν τὴ μποτίλια ἀκατάπαυστα.

Οἱ ἐπισκέπται διψοῦσαν ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀφοῦ πηγαινοήρχοντο πεζῇ, καὶ μάλιστα ὕστερ' ἀπὸ τὸ φαγητό.

Σπανιώτατα παρείχετο καὶ ἡ πολυτέλεια ἑνὸς καφέ, ποὺ κανέναν ἡλικιωμένο, ξένο ἢ παραπολὺ ἐπίσημο.

Οἱ φίλοι δὲν πήγαιναν νὰ ξενομιλοῦν. Τοὺς ἔφθανε ἡ συντροφιὰ καὶ ἡ συζήτησις. Ποικιλία ὁ χορὸς καὶ τὸ χαρτί.

Στὸ σαλόνι τοῦ Φιλήμονος —καὶ στὰ ἄλλα— συναντοῦσε κανεὶς σημαντικὲς προσωπικότητες. Οἱ ἐπιστήμονες τότε, λιγοστοὶ καὶ διακεκριμένοι, ἔκαναν ἐντύπωσι. Τὸ δίπλωμα εἶχε πέρασι. Δικασταί, καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, φιλόλογοι, δικηγόροι, γιατροί, ἀξιωματικοί, διπλωμάται, πολιτευόμενοι, τραπεζῖτες καὶ ὁμογενεῖς, ἦσαν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς.

Πολυανδρισμὸς ἀνυπόφορος. Μερικοὶ κουβαλοῦσαν καὶ τὶς γυναῖκες τους, καλὲς νοικοκυράδες, ἀλλὰ ὄχι οἱ περισσότεροι. Δὲν τὸ συνήθιζαν. Εὕρισκες ὡς τόσο καὶ κυρίες κάμποσες, καὶ μὲ ὡμορφιὰ καὶ ἀνάπτυξι. Καὶ δεσποινίδες κάποτε. Καί, ὡρισμένως, ἂν εἶχε κανεὶς διάθεσι γιὰ κουτσομπολιό, μποροῦσε νὰ ἐπισημάνῃ ὄχι καὶ λίγα...φλέρτ!

Ὁ Συγγρὸς ἔμενε στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ξένων», τὸ καλλίτερο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ ἔμενε καὶ ὁ ποιητὴς Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης καὶ οἱ δυὸ ἄνδρες γνωρίσθηκαν καὶ συνδέθηκαν μὲ φιλία, ποὺ θὰ ἤτανε κατόπιν καὶ στοὺς δυὸ πολὺ χρήσιμη.

Τὰ ἔξοδα, ποὺ ἔκανε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ Συγγρὸς στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ζῇ «πριγκηπικά», ἦτανε ἀσήμαντα. Ὁ ἴδιος μᾶς δίνει τὸ λογαριασμό: Κρατοῦσε στὸ ξενοδοχεῖο τρία δωμάτια, ἕνα ὑποδοχῆς, ἕνα ὕπνου καὶ τρίτο γιὰ τὸν ὑπηρέτη του καὶ πλήρωνε γιὰ νοίκι, τροφὴ δική του καὶ τοῦ ὑπηρέτη, ὑπηρεσία, πλυστικὰ καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα 19 δραχμὲς τὴν ἡμέρα! Μὲ ἄλλες 12 δραχμὲς εἶχε στὴ διάθεσί του ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο ἕνα πολυτελέστατο ἁμάξι μὲ δυὸ ἄλογα, ποὺ στάθμευε πάντοτε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά του καὶ περίμενε τὶς διαταγές του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΣΙΝΕΑΚ
ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ἕνα ἐξαιρετικῆς ἐπικαιρότητος ρεπορτάζ:
ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΕΚΛΙΠΟΝΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΛΑ·Ι·ΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ.— ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΗΡΩ·Ι·ΚΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΜΑΣ.— ΠΛΗΘΟΣ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ.
Η ΖΟΥΓΚΛΑ ΣΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟ
ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ—ΑΘΗΝΑΙ
ΕΠΙΔΕΞΙΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΑΙ
ΤΑ ΧΡΥΣΟΨΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ:
Η ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΥ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΑΡΑΝΤΟΣ.—Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ.—ΤΟ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ 21 ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΠΟΥ ΕΠΕΧΕΙΡΗΣΑΝ ΝΑ ΠΛΗΣΙΑΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ.—ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ.—Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΕΙΣΑΣ ΠΕΡΙΟΧΑΣ.— ΝΕΟΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΟΥΕ·Ι·ΒΕΛ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Γ. ΓΚΛΙΑΤΗΣ
Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος. Δέχεται ὁδὸς Κουμουνδούρου 9 8—12 π.μ. καὶ 3—6 μ.μ. Τηλέφ. 53-800

ΡΑΔΙΟ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ (601 κ. χ. 499,2 μ.). Ὥρα 13.30 Εἰδήσεις μεσημβριναί. (Γαλλικὴ καὶ ἑλληνικὴ ἐκπομπή). 14 Πένθιμα ἐμβατήρια. 14.10 Εἰδήσεις μεταμεσημβριναί. 15.20 Σῆμα. 15.30 Θὰ μεταδοθῇ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία τοῦ ἀοιδίμου Ἰωάννου Μεταξᾶ, Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. 17.45 Πένθιμα ἐμβατήρια. 18 Περιγραφὴ τῆς κηδείας τοῦ ἀοιδίμου Ἰωάννου Μεταξᾶ. 18.15 Πένθιμα ἐμβατήρια. 18.30 Ἔργα δι' ὀρχήστραν. 19.15 Εἰδήσεις ἀπογευματιναί. 19.25 Μουσικὴ δι' ὀργανον. 19.35 «Ὁ ἀγὼν μας ὑπὸ τὸ χριστιανικὸν φῶς». 20.10 Ἔργα διὰ βιολοντσέλλο. 20.20 Μπορντίν: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν ὄπεραν «Πρίγκηψ Ἴγκορ». 20.50 Εἰδήσεις. 21 Πρώτη ἐκπομπὴ εἰδήσεων εἰς τὴν γιουγκοσλαυϊκήν. 22 Στράους: «Θάνατος καὶ Ἐξαΰλωσις», συμφωνικὸν ποίημα. 22.20 Εἰδήσεις. 22.30 Σοῦμπερτ: Κουαρτέττο. 23 Συνέχεια τοῦ Μπάχ, Τοκκάτα καὶ Φοῦγκα δι' ὀρχήστραν. 23.20 Εἰδήσεις. 24 Μουσικὴ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον. 0.20 Εἰδήσεις. 0.30 Δευτέρα ἐκπομπὴ εἰδήσεων εἰς τὴν γιουγκοσλαυϊκήν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον διαμέρισμα. Δωμάτια 3, χὼλ καὶ λοιπὰ χρειώδη καὶ κομφόρ. Κέντρον (Τσαμαδοῦ 7, Ἐξάρχεια). Ἐγγύτατα καταφυγίων. Ἐνοίκιον 1.800. 25

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφενεῖον ἐντὸς Πολυκατοικίας, Σωκράτους 71. Πληροφορίαι ἐντός. 22

ΑΣΤΥ
ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ
• ΜΙΚΥ & ΣΙΑ ΝΑΥΗΓΟΙ
• ΑΓΓΛΙΚΑ ΝΕΑ • Στον ΤΑΡΑΝΤΑ κτλ.
• ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΥΠΟΥΡ. ΤΥΠΟΥ
• ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
• ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
• ΟΙ ΤΣΙΓΓΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ • ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ •
• ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΔΥΟ ΑΣΤΕΡΩΝ • ΚΩΜΩΔΙΑ •
• ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ • ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ •

ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΟΥ ΣΟΥΔΑΝ
ΒΙΚΤΩΡ ΦΡΑΝΣΕΝ
ΑΝΝΥ ΝΤΥΚΩ
ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ

[illegible]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29η Ἰανουαρίου 1941 εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

πρωτοπόρου καὶ θεμελιωτοῦ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἰδέας, πεσόντος Πρώτου Στρατιώτου ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἡ μεγαλοφυΐα του κατηύθυνε θριαμβευτικῶς, συμμετέχει ἐν βαθυτάτῃ ὀδύνῃ εἰς τὸ ἐθνικὸ Πανελλήνιον Πένθος καὶ ἀποφασίζει : 1) Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Με- [illegible]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941

Τρύφωνος μάρτυρος
Ἀν. ἡλ. 7 λ. 32. Δύσ. 5 λ. 46

«ΕΘΝΟΣ»

Ἔτος ἱδρύσεως 1913

Τιμὴ φύλλου Δρ. 2

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία Δρ. 720. Ἑξάμ. 360

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτησία £ 2. — Ἑξάμην. 1.5
ΑΜΕΡΙΚΗΣ:
Ἐτησία $ 12. — Ἑξάμηνος 7

Ἐμβάσματα εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ λογιστηρίου μας κ. ΓΕΡ. ΤΡΩΙΑΝΟΝ

Ἀριθμοὶ τηλεφώνων:
28-317 — 30-547 — 30-548

Κατοικία Δ/ντοῦ συντάξεως
ΚΩΣΤΑ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ
Μακεδονίας 7

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Β. Φ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Γερμανοῦ 4

Τὰ Θέατρα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΑΝΔΡΕΑΔΗ. «Πολεμικὲς καντρίλλιες».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Γύρω ἀπ' ὅλα».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Τὸ τσαρούχι».
ΑΛΙΚΗΣ. «Μπράβο Κολονέλλα».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Προέλασις».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Στὰ Μετόπισθεν».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μπέλλα Γκρέτσια».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΣΤΥ. Ἐπίκαιρα κτλ. ἀπὸ 9 π. μ.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Πύρινος χείμαρρος».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ ἀντάρτης».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ἀνήλικα ἐν δράσει».
ΙΝΤΕΑΛ. «Γκρεμισμένα εἴδωλα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ ὄνειρον τοῦ Ἰνδοῦ».
ΟΡΦΕΥΣ. «4 ὑπόσχοι σύζυγοι».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κτλ. ἀπὸ 10 π. μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὅταν ἡ σὰρξ προστάζῃ».
ΡΕΞ. «Ξαφνικὸς κίνδυνος».
ΣΙΝΕ ΝΙΟΥΣ. Ἐπίκαιρα κτλ.
ΙΡΙΣ. «Καταγώγια τοῦ Λονδίνου».
ΚΡΟΝΟΣ. «Καταγώγια τῆς Σεβίλλης».
ΟΥΦΑ. «Δράμα μιᾶς ἁμαρτωλῆς».
ΑΛΑΣΚΑ. «Κόρη τοῦ Δράκουλα».

ΣΥΣΚΟΤΙΣΙΣ ΦΩΤΩΝ

Κατασκευάζω ἐπὶ μέτρῳ εἰς οἰονδήποτε παράθυρον, θύραν ἢ φωταγωγὸν τοῦ σπιτιοῦ σας, εἰδικὰ στόρ περιτυλισσόμενα μὲ ἁπλούστατον μηχανισμόν, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχετε ἐλεύθερον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ πλήρη συσκότισιν τὴν νύκτα. Εἶνε ἐμφανίσιμα, στερεὰ καὶ ἀπιστεύτως εὔθηνά. Ἡ προσαρμογὴ καὶ ἡ τοποθέτησις δωρεάν. Τηλεφωνήσατε διὰ νὰ πεισθῆτε Γεώργιον Φωτεινὸν 80-411. Δι' ἐργοστάσια, νοσοκομεῖα κλπ. ἱδρύματα εἰδικὸν τιμολόγιον.

[illegible]

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Περιστερίου, συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ἀκούσασα τοῦ [illegible] Δημάρχου, ἐξάραντος [illegible] τοὺς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας [illegible] στάντος Μεγάλου [illegible] τονίσαντας ὅτι ὁ [illegible] σύσσωμος καὶ συσ- [illegible]

[illegible]

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Καλυμνίων Ἀθηνῶν [illegible]

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων, Ὁμοσπονδία 70 γυναικείων σωματείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν παροικιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

καὶ συμμετέχουσα ἐν βαθυτάτῃ ὀδύνῃ εἰς τὸ πανελλήνιον πένθος, ψηφίζει: 1) Νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ συλλυπητήρια τῆς Ὀργανώσεως εἰς τὴν Οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. 2) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ δάφνης ἐπὶ τῆς σοροῦ Του. 3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν ἐν σώματι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή. 4) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Σ.Ε. κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας. 5) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου. Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1941. Ἡ πρόεδρος Σμαράγδα Θ. Δημαρᾶ, ἡ γενικὴ γραμματεὺς Εὐαγγελινὴ Κ. Βάρδα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον ἅμα ὡς ἠγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου καὶ ἐμψυχωτοῦ τοῦ ἀγωνιζομένου Ἔθνους

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

συντετριμμένον ἀπὸ τὸ θλιβερὸν τοῦτο ἄγγελμα, ἀποφασίζει: 1) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Συμβούλιον τὴν ἐκφορὰν του. 2) Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ πένθους. 3) Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας. 4) Νὰ τεθῶσιν, ἀντὶ στεφάνου, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5000) ὑπὲρ τῶν ἀνέργων καὶ ἀσθενῶν ἐργατῶν. 5) Νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ἐν Ἀθήναις τῇ 29η Ἰανουαρίου 1941. Ὁ πρόεδρος Χρ. Σταμπέλος. Τὰ μέλη: Δ. Πιτσάκης, Γ. Πετροβίκης, Δ. Γενοβέλης, Ν. Βυρίνης, Ι. Μοσκοβής.

Ὁ Πανιώνιος Γυμναστικὸς Σύλλογος, αἰσθανόμενος βαθύτατα τὴν ὀδύνην ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους καὶ θρηνῶν τὴν ἀπώλειαν τοῦ πρώτου Ἕλληνος Πολίτου καὶ Στρατιώτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, μεγάλου αὐτοῦ εὐεργέτου καὶ προστάτου, κλίνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ πρὸ τῆς τετιμημένης μνήμης του καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀπολύτου προσηλώσεως του εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐμπνευσμένου Ἀρχηγοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, καθιερώνει ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐτήσιον ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγὼν τῆς Νίκης» ὡς ἐλάχιστον ἀθλητικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος πεσόντος μεγάλου ἀνδρὸς καὶ πρωταθλητοῦ.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29η Ἰανουαρίου 1941.
Ὁ πρόεδρος Δημ. Καραμπάτης.

[illegible] τῶν ἡρωικῶς μαχομένων Ἑλλήνων, ὑποβάλλομεν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα διαβεβαίωσιν πίστεως ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐκλήθητε νὰ συνεχίσετε μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας καὶ τὴν θέλησιν τοῦ Ἔθνους νὰ νικήσῃ. Πρόεδρος Κοινότητος Νέου Φαλήρου Δημήτριος Παναγιωτακόπουλος.

Ἐρίτιμον χήραν Ἰωάννου Μεταξᾶ
Ἀθήνας.

Θρηνοῦντες ἥρωα Μεγάλου Νεκρὸν Κυβερνήτην τῆς γενναίως ἀγωνιζομένης Πατρίδος, ὑποβάλλομεν ἐγκάρδια συλλυπητήρια σὺν ταῖς εὐχαῖς μας πρὸς Ὕψιστον ὅπως κατατάξῃ Αὐτὸν μεταξὺ δικαίων ὡς σημαιοφόρον, ἀλλὰ καὶ θριαμβευτὴν Ἀρχηγὸν τοῦ ἱερωτέρου ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ὃν κατηύθυνε πρὸς τὴν Νίκην.
Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νέου Φαλήρου, πρόεδρος Δημήτριος Παναγιωτακόπουλος.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν λατρευτόν μας υἱὸν καὶ ἀδελφὸν
ΘΕΟΔΩΡΟΝ Ι. ΓΟΥΛΕΛΟΝ
θανόντα σήμερον, κηδεύομεν αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Γ' Νεκροταφείου (ὁδὸς Θηβῶν).
Ἐν Ἀθήναις 31 Ἰανουαρίου 1941
Ἡ μήτηρ: Ὄλγα Γουλέλου. Οἱ ἀδελφοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες μεθαύριον Κυριακὴν 2 Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 9.30' π. μ. 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Προφήτου Ἡλιοῦ (Παγκρατίου) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ πάππου
ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἐν Ἀθήναις 31 Ἰανουαρίου 1941
Ἡ σύζυγος, Τὰ τέκνα, Οἱ ἔγγονοι, Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἐξεδόθη
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «ΕΣΤΙΑΣ»
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ Σ^{ΙΑ} Α. Ε.
Ὁδὸς Σταδίου 46.
ΔΙΔΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
Διὰ τὰς ἐπαρχίας ταχυδρομικὰ ἀποστολῆς δραχμαὶ 5.

ΚΑΛΤΣΕΣ «ΒΙΚΑ»
Ὁλομέταξες ἀπὸ ..... Δρ. 35-110
Κομπιναιζὸν .... » 60-180
Κυλόττες ....» 35- 55
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
52 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52
πλησίον ὁδοῦ Αἰόλου

ΕΚΑΙΡΙΑ. Πωλεῖται κατάστημα φιλικῶν, ἀντιγράφων κλπ. Ἐμμ. Μπενάκη 6. 31

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΝΤΕΡΝΑ ΒΡΕΤΑΝΝΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΑΣΙΝ

Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ντέρνα τὰ βρεταννικὰ στρατεύματα συνεχίζουν τὴν πρὸς δυσμὰς προέλασίν των, χωρὶς νὰ δίδουν καιρὸν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς νὰ ἀνασυνταχθοῦν καὶ προβάλουν ἀξιόλογόν τινα ἀντίστασιν. Κατὰ τὴν προέλασίν των τὰ βρεταννικὰ στρατεύματα συλλαμβάνουν πολλοὺς αἰχμαλώτους, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὴν Ντέρνα. Ὑπολογίζεται ὅτι τελικῶς θὰ αἰχμαλωτισθοῦν καὶ αἱ 10,000 ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς τῆς Ντέρνα, καθόσον ἡ βρεταννικὴ προέλασις συντελεῖται ταχύτερον ἀφ' ὅ,τι ἡ ὑποχώρησις τῶν Ἰταλῶν. Ἤδη τὰ βρεταννικὰ στρατεύματα ἔχουν προχωρήσῃ πολλὰ μίλια ἐκεῖθεν τῆς Ντέρνα καὶ ἐκκαθαρίζουν τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰς ἰταλικὰς ἑστίας ἀντιστάσεως.

Εἰς τὰ ἄλλα ἀφρικανικὰ μέτωπα συνεχίζεται ἐπιτυχῶς ἡ δρᾶσις τῶν Βρεταννῶν, γίνεται δὲ καταφανὲς ὅτι οὗτοι συγκεντρώνουν ἤδη τὴν κυρίαν των προσπάθειαν εἰς τὴν Ἐρυθραίαν. Οἱ Ἰταλοὶ ἐπεχείρησαν ἀντεπίθεσιν εἰς τὸν τομέα τοῦ Μπαρεντοῦ, ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς πανωλεθρίαν δι' αὐτούς. Τὰ βρεταννικὰ στρατεύματα ὄχι μόνον ἀπέκρουσαν εὐχερῶς τὴν ἀντεπίθεσιν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ κατεδίωξαν τοὺς Ἰταλοὺς εἰς σημαντικὸν βάθος καὶ συνέλαβον πολυαρίθμους αἰχμαλώτους.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

Η ΒΕΓΓΑΖΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι οἱ ἐκεῖ στρατιωτικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Βεγγάζης εἶνε ζήτημα ἡμερῶν διὰ τὰ προελαύνοντα ἀγγλικὰ στρατεύματα.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΔΕΝ ΠΤΟΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι τὰ «Νέα Χρονικὰ» χαρακτηρίζουν τὸν χθεσινὸν λόγον τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ ὡς «ἀνούσιον φαγητόν, σερβιριζόμενον εἰς ραγισμένα πιάτα». Τοῦτο, λέγει τὸ Ρώυτερ, συνοψίζει τὰ σχόλια τῶν σημερινῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες παρατηροῦν ὅτι ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ καγκελλαρίου οὐδὲν τὸ νέον περιέχει. Αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἀπειλαὶ δὲν θὰ ἐκφοβίσουν τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἢ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀλλὰ θὰ ἔχουν τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα.

ΠΝΕΕΙ ΤΑ ΛΟΙΣΘΙΑ

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» λέγει ὅτι ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ καγκελλαρίου ἀπετελεῖτο «ἀπὸ τὰς συνήθεις καυχησιολογίας, ἀπειλάς, παραποιήσεις τῆς Ἱστορίας καὶ ὕβρεις». Οἱ σκεπτόμενοι ἄνθρωποι, λέγει ἡ ἐφημερίς, δύνανται νὰ ἐκλάβουν τὰ λεχθέντα ὡς ἀποκάλυψιν ἐπικινδύνου ἀπογοητεύσεως. Ὅταν ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, παραλείπει νὰ εἴπῃ ὅτι πάντοτε ἐζήτησε τὴν συνεννόησιν ταύτην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων του. Ἡ χώρα μας ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μόναχον καὶ αἱ ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας οὗτος ἔδωσε, παρεβιάσθησαν εὐθὺς ὡς ἐξυπηρέτησαν τὸν σκοπόν των. Ἂν ὁ Μουσσολίνι ἀποδεχθῇ τὴν βοήθειάν του, ἡ θέσις του θὰ εἶνε οἰκτρά. Ὡς ἐχθρὸς ὁ Χίτλερ πιθανὸν νὰ εἶνε ἰσχυρότατος, ἀλλ' ὡς φίλος εἶνε θανατηφόρος καὶ τούτου ἕνεκα ἡ Ἰταλία πνέει τὰ λοίσθια.

Ἡ ἐφημερὶς λέγει ὅτι ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος «φαίνεται πιστεύων ὅτι δι' ἀπειλῶν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν νίκην συντόμως, ἀλλ' ἀπατᾶται».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ

Τὸ «Νταίηλυ Ἔξπρες», ἀσχολούμενον μὲ τὸν λόγον τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου, λέγει: «Πιθανὸν νὰ προκαλέσῃ τις θυμὸν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς διὰ τῶν ἀπειλῶν, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς διαιρέσῃ. Αἱ τελευταῖαι ἀπειλαὶ τοῦ Καγκελλαρίου Χίτλερ ἦσαν ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἔφεραν τοὺς Ἀμερικανοὺς σταθερῶς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Προέδρου Ροῦσβελτ.»

Τὰ «Νέα Χρονικὰ» λέγουν, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλαρίου περιέχει μεγάλας παραποιήσεις. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ περίοδοι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἴχνη κοινῆς λογικῆς, λέγει ἡ ἐφημερίς, δὲν θὰ εὕρουν συμπαθὲς ἀκροατήριον. «Ἡμεῖς ἐν Ἀγγλίᾳ γνωρίζομεν, λέγει ἡ ἐφημερίς, τὰ ψεύδη, τὰς ἡμιαληθείας, τὰς παραβιασθείσας ὑποσχέσεις καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου μας.»

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΦΛΑΝΤΕΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀσύρματος «Ἔθνους»). — Κατὰ τὰς ἐκ Βισὺ πληροφορίας, φαίνεται ὅτι ἡ γαλλογερμανικὴ συνεργασία προσέκρουσεν εἰς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Ὁ παρισινὸς Τύπος ἐξαπέλυσε σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βισύ, τονίζων ὅτι, ἄνευ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τέως ἀντιπροέδρου της κ. Λαβάλ, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία δὲν δύνανται νὰ συνεργασθοῦν στενώτερον.

Αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ζητοῦν τὴν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Φλαντέν, καθὼς καὶ τῶν περισσοτέρων μελῶν ταύτης, πλὴν τῶν ἡγουμένων τῶν ἐνόπλων γαλλικῶν δυνάμεων.

ΝΕΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΑΝΕΛΛΑΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Μέσῳ Ἐθνικῆς Τραπέζης: Μαγ. καὶ Ἐλ. Γαλανοπούλου 1.500, Λ. Κωνσταντινίδης 100, Ν. Κανάκης 100, Ἀλ. Τζανακάκης 110, Ἀρκαδικῆς Ἑνώσεως Τροχιοδρομικῶν 500, Ἀναπήρων πολέμου Γαργαλιάνων 1.500, κοινότης Συκέας Λακωνίας 1.000, Ἐπ. Τζαβέλλος 100, Ἰωσὴφ Μερκάτης 150, Β. Χαλέβας 500, Χ. Ν. Κωνσταντόπουλος 250, Οὐρανία Ἰωάννου 500, Κ. Ἀσδέρης 500, Ἐλπὶς Παπακωνσταντοπούλου 500, Ι. Μαλάμης 100.000, Α. Βουτσινᾶς 5.000, Γ. Μαυρογιάννης 1.550, Μητροπολίτης Ἠλείας ἐκ δίσκων ἱερῶν ναῶν ὑποκαταστήματος Πύργου 1.800, ἀδελφοὶ Τζωρτζόπουλοι 150, μία Συριανὴ συντροφιὰ 1.010, Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ Μικροῦ Πιπίγκου 500, Στρατιωτικῆς βάσεως Ἀλεξανδρουπόλεως 1.000, Π. Ἀνδρίκος 1.000, Εὐάγ. Λογατίδης 1.950, Ε. Ο. Ν. Περπαταρίου 440, Σπυρόπουλος ἀνθυπολ. 500, Χρ. Ξανθὸς 2.485, Εἰρ. Ξανθοῦ 1.807, ἱερὸς ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἄνδρου 2.000, παρὰ τῶν κάτωθι εἰς μνήμην Θεοχ. Ἐλ. Καρυστινοῦ: Ἐλευθ. Θ. Καρυστινὸς 1.000, Σπ. Θ. Καρυστινὸς 500, Σταμ. Δ. Πολέμης 1.000, Γ. Α. Σύμπουρας 1.000, Θεοδ. Σ. Φαλαγγᾶς 500, Γ. Δ. Παλαιοκρασᾶς 500, Ἰω. Γ. Παλαιοκρασᾶς 500, Δημ. Γ. Παλαιοκρασᾶς 500, Μιχ. Γ. Σουσίδης 500, Νικ. Μ. Κουτσοῦκος 500, Ματθ. Μ. Κουτσοῦκος 500, Κώστας Μ. Κουτσοῦκος 500, Λεων. Μ. Κουτσοῦκος 500, Εὐστρ. Μ. Κουτσοῦκος 500, Ἀνδρ. Λ. Κουτσοῦλος 500, Ζάνες Α. Λογοθέτης 250, Σταμ. Α. Σαρρῆς 100, Ε.Ο.Ν. Ρίου 1.426, ἀδελφοὶ Παπαχρηστόπουλοι 1.000, Θεοδ. Πολυχρονόπουλος 2.000, Ν. Παπαλεξανδράτος 500, Οἰκογένεια Δ. Μαγναρίδου 300, Ἀδ. Χ. Κανελλοπούλου 500, Ἀδ. Γεωργαντᾶ 1.000, Κ. Β. Μανωλάκος 1.000, οἰκογ. Σπυρ. καὶ Γρ. Παπαδημητροπούλου 500, Ἀνδρ. Α. Χριστόπουλος 500, Ἰω. Κουφοπάνος 300, Π. Γ. Ἀναγνωστόπουλος 500, Ἰω. Βλάχος 500, Ἐμμ. Τσακονόπουλος 300, Ἑταιρεία Ι. Φουρτούνη 1.000, Γ. Π. Πανταζῆς 1.000, Γ. Παπαχατζόπουλος 200, Καλομοίρα Κάσσαρη, Καλλιόπη καὶ Ἀλίκη Λειβαδᾶ 1.210.20, γυμνασιάρχης Δ' γυμνασίου ἀρρένων Πατρῶν 2.000, Τάκης Κοτρωνόπουλος 300, Κατηχητικὸν Σχολεῖον Παλαιουπόλεως Ἄνδρου, εἰσφορὰ τῶν μαθητῶν 760, πλήρωμα ἀτμοπλοίου «Ἰωνία» 7.042, Ἠλ. Γ. Καλογερᾶς 2.000, Ἀγγελικὴ Ι. Γαριβάκη 1.000, Θεόδ. Μάλλιος λογαριασμῷ Ε. Ο. Ν. κτήματος «Χαντζῆ» 1.000.

Μέσῳ Τραπέζης Χίου: Καίτη Παπαγεωργιάδου 5.000.

Μέσῳ Τραπέζης Ἑλλάδος: Α. Νικολαΐδης 200, Ε. Γεωργιάδης 420, Χ. Παπαδόπουλος 420, Β. Παπαδόπουλος 420.

Μέσῳ Λαϊκῆς Τραπέζης: Δ. Κασαβέτης 50, Λ. Μιχαλόπουλος 50.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΕΙΔΗ

Ἐπιμελητεία Βασιλικῆς Χορηγίας 292 ζεύγη κάλτσες, κ. Μορέλα 3 ζεύγη κάλτσες, 2 ζῶνες, κ. Νίτσα Κουρμούζη 1 ζεῦγος γκέττες, 3 ζεύγη σοσόνια, ἐργοστάσιον Γλάρος 16 ζεύγη γκέττες, κ. Κ. Μάστορη 3 ζεύγη κάλτσες, Ἰωάν. Ὀρφανὸς 5 ζεύγη κάλτσες, 3 ζεύγη γάντια, κ. Εὐαγγελία Καστανᾶ 2 ζεύγη κάλτσες, δὶς Εὐγενία Μάνεβη 1 ζεῦγος κάλτσες, Τεγεατικὸς Σύνδεσμος 3 ζεύγη κάλτσες, 24 ζεύγη γκέττες, 48 ζεύγη σοσόνια, ὑποδιοίκησις χωροφυλακῆς Γλυφάδας 23 ζεύγη κάλτσες, 1 πουλόβερ, κ. Μελπομένη Σκούταρη 2 κουκκοῦλες, κ. Ρίσμπαρη 1 ζεῦγος κάλτσες, 2 ζεύγη γκέττες, 6 ζεύγη σοσόνια, κ. Ἀργ. Βαρβάκα 5 ζεύγη κάλτσες, 2 κασκόλ, Μ. Μαυροκορδᾶτος 2 ζεύγη κάλτσες, κ. Χρ. Κουτλίδη 5 ζεύγη κάλτσες, 3 ζεύγη γάντια, κ. Ἑλένη Ματθαιοπούλου 4 ζεύγη κάλτσες, 4 ζεύγη γάντια, Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν 110 ζεύγη κάλτσες, Στ. Χωροφυλακῆς 4 ζεύγη κάλτσες, 1 περιλαίμιον, δίδες Πιπίτσα καὶ Ἄρτεμις Ἀντωνοπούλου 2 πουλόβερ, 1 ζώνη, 1 κουκκοῦλα, 1 ζεῦγος γάντια, Ἕνωσις Δήμων 4 ζεύγη κάλτσες, 1 ζεῦγος γάντια, Πρακτορεῖον Ἐθνικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας 8 ζεύγη κάλτσες, 1 κασκόλ, κ. Καλ. Μασσούκη 4 ζεύγη γάντια, 24 μανδήλια, κ. Κ. Ματσούκη 10 ἀλοιφὲς κρυοπαγημάτων, δὶς Νίκη Φερμάνογλου 1 ζεῦγος κάλτσες, 1 πουλόβερ, Κων. Μαυρόπουλος 12 ζεύγη κάλτσες, Μερκάτης 1 ζεῦγος κάλτσες, Στρατ. Εὐαγγελογιάννης 1 πουλόβερ, 1 ζεῦγος γάντια, ὑπουργεῖον Παιδείας 138 ζεύγη κάλτσες, 8 πουλόβερ, 15 ζεύγη γάντια, 7 κουκκοῦλες, 5 περιλαίμια, 1 φανέλλα, κάτοικοι Κηφισιᾶς 760 ζεύγη κάλτσες, κ. Ἀναστασία Ἀστεριάδου 2 ζεύγη κάλτσες, 1 περιλαίμιον, κ. Ἀσπασία Χαρβαλιᾶ 3 ζεύγη κάλτσες, 1 ζεῦγος γάντια, κ. Δρούλια 2 ζεύγη κάλτσες, κ. Λ. Ἀθανασίου 1 πουλόβερ, Ἐξωραϊστικὸς Προοδευτικὸς Σύλλογος 60 ζεύγη κάλτσες.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ

Οἱ κατωτέρω σημειούμενοι κάτοικοι τῆς κοινότητος Λειβαδίου προσέφερον ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ ἐράνου 2.889. Ἐπίσης προσέφερον ὑπὲρ τοῦ ἐράνου Ἀλληλεγγύης Μετώπου 65 κουκκοῦλες, 15 φανέλλες, 50 ζεύγη κάλτσες, 9 προσόψια, 9 μαξιλαροθῆκες, 9 κασκόλ καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη ὡς σκεπάσματα, σαπούνια, χειρόκτια κλπ. Ε. Π. Λουράντου, Ε. Ι. Λουράντου, Μ. Ι. Λουράντου, Γ. Ν. Σάμιος, Α. Ν. Λουράντος, Ι. Δ. Λουράντος, Ι. Γ. Γιαννιώτης, Π. Γ. Γιαννιώτη, Κ. Ι. Κασιμάτη, Ε. Α. Τζάννε, Αἰκ. Α. Βεβέρη, Α. Μασσέλου, Π. Δ. Κασιμάτης, Κ. Σ. Καραβουσάνου, Στ. Ν. Κασιμάτης, Ε. Χ. Φατσέα, Σπ. Ε. Τζάννες, Γρ. Κασιμάτη, Βρετ. Ι. Κασιμάτης, Κ. Ν. Κασιμάτης, Κρ. Ν. Τζάννε, Παρ. Π. Χλαμπέα, Γ. Β. Τζάννες, Κ. Θ. Τζάννε, Θ. Ε. Τζάννε, Ε. Σ. Γιαννιώτη, Ι. Ν. Κασιμάτης, Ε. Π. Καραβουσάνου, Στ. Α. Καραβουσάνου, Β. Π. Κασιμάτης, Ν. Σ. Γιαννιώτης, Σπ. Ι. Σεμιτέκολος, Π. Β. Κασιμάτης, Ε. Α. Καλλιγέρου, Ι. Γ. Λευθέρης, Ε. Ι. Λευθέρη, Γ. Π. Κασιμάτης, Ἐμμ. Π. Φατσέας, Ι. Π. Κασιμάτης, Ι. Π. Κασιμάτης, Β. Π. Κασιμάτης, Α. Λ. Φατσέας, Β. Φ. Λουράντος, Π. Α. Λουράντος, Φραγκ. Π. Λουράντος, Ι. Α. Σεμιτέκολος, Γ. Ι. Μεγαλοοικονόμου, Μ. Π. Μαρέντης, Γ. Α. Τραβασάρος, Κ. Γ. Τραβασάρου, Μ. Ι. Τραβασάρου, Χρ. Α. Βάρδα, Θ. Ε. Τραβασάρος, Ι. Γ. Τραβασάρος, Μ. Γ. Τραβασάρου, Π. Ι. Κασιμάτης, Π. Ν. Κασιμάτης, Αἰκ. Γ. Κασιμάτη, Π. Κασιμάτης, Ν. Κ. Κασιμάτης, Ι. Γ. Κασιμάτης, Ἐμμ. Γ. Βάρδας, Ἐμμ. Π. Τζάννες, Γ. Ε. Βάδας, Π. Γ. Σεμιτέκολος, Ε. Ι. Σεμιτεκόλου, Ι. Γ. Βάρδας, Κ. Ε. Σεμιτέκολος, Ε. Α. Σεμιτεκόλου, Χρ. Ν. Βάρδας, Γ. Ι. Καλλίγερος, Βρ. Π. Κασιμάτης, Μ. Ν. Φατσέα, Γ. Μαχαιριώτης, Ι. Δ. Κασιμάτης, Κ. Ν. Σάμιος, Ι. Α. Μεγαλοοικονόμου, Κ. Ε. Λαζαρέττη, Ι. Κασιμάτης, ἱερεύς, Ἐμμ. Α. Μεγαλοοικονόμος, Α. Μεγαλοοικονόμος, Α. Μεγαλοοικονόμος, Γ. Ε. Δουράντος, Ι. Δουράντος, Ν. Π. Χάρος, Αἰκ. Π. Λευθέρη, Γ. Α. Τριάρχης, Γ. Α. Τριάρχης, Ε. Τριάρχη, Ἐλ. Λευθέρη, Ἐμμ. Δ. Λευθέρης, Γ. Α. Φατσέας, Ἐμμ. Α. Φατσέας, Ι. Γ. Σάμιος, Ἀρχ. Σ. Σαμίου, Ἐμμ. Ι. Δουράντος, Π. Ν. Καλλίγερος, Ι. Θ. Τζάννε, Ι. Θ. Τζάννες, Γ. Γ. Χάρος, Ι. Α. Λευθέρης, Γ. Β. Κασιμάτης, Χρ. Π. Κασιμάτη, Θ. Ι. Τραβασάρος, Α. Γ. Τραβασάρος, Μ. Σεμιτεκόλου, Κ. Καραβουσάνου, Π. Γιαννιώτης, Γ. Ε. Σάμιος, Δ. Τζάννε, Α. Π. Χάρος, Π. Καλλίγερος, Στ. Γ. Τζάννε, Ι. Σ. Κασιμάτης.

ΒΙΒΛΙΑ καὶ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ἀγοράζονται. Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη Ἐλευθερουδάκη (Πλατεῖα Συντάγματος) 29

Μὴν ἀφίνετε τὸν καιρὸν νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ φυτεύσετε τὰ δένδρα σας. Δένδρα ὀπωροφόρα, ἑσπεριδοειδῆ, δασικὰ καὶ καλλωπιστικά. Ζητήσατέ μας τὸν Νέον Πολεμικὸν Κατάλογόν μας δωρεάν. ΑΓΓ. Δ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ & Σια, Σταδίου 15.

ΥΦΑΣΜΑ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ. Εἰδικὸν διὰ παράθυρα εἰς τὸ κατάστημα ὑφασμάτων καὶ εἰδῶν ἐπιπλώσεως Δ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ, 7 Φιλελλήνων καὶ Ξενοφῶντος, γωνία.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΡΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Τόκιο ὅτι, καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐκεῖ, πρόκειται νὰ ἐπαναληφθοῦν συντόμως αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἰαπωνίας.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις τῆς Μόσχας ἐδέχθη ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν μονίμου συμφωνίας διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἁλιείας.

Ο ΜΠΕΡΙΖΑ ΔΙΩΡΙΣΘΗ ΕΝ ΡΩΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΒΕΡΝΗ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Αἱ ἑλβετικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Μόσχας ὅτι ὁ ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μπερίζα διωρίσθη Γενικὸς Ἐπίτροπος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, δυνάμει διατάγματος τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ. Ὁ Μπερίζα εἶνε ἐκ τῶν παλαιοτέρων καὶ στενωτέρων βοηθῶν τοῦ Στάλιν καὶ ἦτο ἄλλοτε εἷς τῶν γνωστῶν ἀρχηγῶν τῆς κρατικῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος αὐτοῦ, πρό τινων ἐτῶν, ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τότε ὁ Μπερίζα διωρίσθη ἐπίτροπος τοῦ ἐπιτροπάτου αὐτοῦ. Κατόπιν τοῦ νέου διορισμοῦ, ὁλόκληρος ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιτροπάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως περιέρχεται εἰς χεῖρας τοῦ νέου ἐπιτρόπου.

ΑΧΡΗΣΤΟΣ Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΜΠΟΡΝΤΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ μεταδίδει ὅτι, κατὰ πληροφορίας ταξιδιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν εἰς Νέαν Ὑόρκην, αἱ λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ Μπορντὼ ἔχουν πλέον καταστῇ ἄχρηστοι συνεπείᾳ τῶν βομβαρδισμῶν τῆς βρεταννικῆς ἀεροπορίας.

ΛΙΓΝΙΤΗΣ ἐξαιρετικὰ φλογοφόρος, εἰδικὸς δι' ἀτμολέβητας ἐργοστασίων, καλοριφέρ, θερμάστρες καὶ μαγειρεῖα, πωλεῖται μὲ μεταφορὰν κατ' οἶκον καὶ εἰς μικροτέρας ποσότητας. Τιμὴ ἐξαιρετική. Πληροφορίαι, Γ' Σεπτεμβρίου 32 β. Τηλ. 52-628. 26

ΛΟΓΙΣΤΗΣ πεπειραμένος ἀναλαμβάνει τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων καθ' ὥρας. Γράψατε: Μ. Οἰκονομίδην, Λυσάνδρου 10. 27

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ἐνοικιάζεται εἰς καλὴν θέσιν. Πληροφορίαι: Ι. Κανδηλῶρον, Πλ. Ἀγάμων, Πατησίων 174. 28

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Γαλλικῆς παρὰ καθηγητοῦ. Λέκα 7. 15

4^Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΟΣ ΩΡΑ 4 Μ.Μ.

ΝΕΟΑΦΙΧΘΕΙΣΑ ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΥΠΕΣΤΗ ΗΔΗ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙΡΙΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑΝ ΟΡΕΙΝΗΝ ΘΕΣΙΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Τοῦ πολεμικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Αἱ ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν σπουδαίας ὀρεινῆς θέσεως ἀπὸ τῶν ἑστιῶν τοῦ ἐχθροῦ συνεχίσθησαν καὶ χθὲς παρὰ τὴν ἐπικρατήσασαν φοβερὰν κακοκαιρίαν.

Τὰ ἐπιτιθέμενα τμήματά μας, μαχόμενα ὑπὸ χιονοθύελλαν, ἐπέτυχον νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς προκαθωρισμένους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς των, βοηθούμενα ἀπὸ τὸ εὔστοχον πυροβολικόν, τὸ ὁποῖον οἱ πυροβοληταί μας προωθοῦν διὰ τῶν χειρῶν ὅπου τὰ ζῷα εἶνε ἀδύνατον νὰ βαδίσουν.

Ὁ ἐχθρὸς καταβάλλει ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν ἀμύνης, ὅπου δὲ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις ἐπιχειρεῖ καὶ ἀντεπιθέσεις.

Οἱ Ἰταλοὶ χρησιμοποιοῦν τὰς νέας των δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὸν Ἰανουάριον διὰ τοῦ λιμένος Δυρραχίου, δεδομένου ὅτι αἱ ἀποβιβάσεις εἰς τὸν Αὐλῶνα κρίνονται ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνοι, λόγῳ τῶν ἀλλεπαλλήλων βομβαρδισμῶν τοῦ λιμένος.

Τὰ ἀποτελέσματα ὅμως εἶνε πάντοτε τὰ ἴδια, δυσμενῆ διὰ τοὺς Ἰταλούς. Μία νεοαφιχθεῖσα μεραρχία των ὑπέστη ἤδη τὰ πρῶτα καίρια πλήγματα, τὰ ὁποῖα ἠλάττωσαν σημαντικῶς τὴν δύναμίν της, ὡς ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι οἱ αἰχμάλωτοι, οἱ πεσόντες εἰς χεῖράς μας. Χθὲς προσῆλθεν εἰς τὰς γραμμάς μας αὐτομολήσας καὶ ἕνας ἀξιωματικός.

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Τὸ σημερινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατηγείου, ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐχθροπραξίας τοῦ ἀλβανικοῦ Μετώπου, λέγει μὲ δύο μόνον λέξεις «δρᾶσις πυροβολικοῦ». Περαιτέρω ὁμιλεῖ περὶ δράσεως τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς ἰταλικοῦ ἀεροπλάνου.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Λιβύην, ὁμολογεῖ τὸ ἀνακοινωθὲν ὅτι «διετάχθη ἡ ἐκκένωσις τῆς Ντέρνα» καὶ ὅτι ἡ φρουρά της ἔλαβε θέσεις ἀμέσως πρὸς δυσμὰς καὶ νότον τῆς πόλεως.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

Ο κ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κοριζῆς ἠσχολήθη σήμερον μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσῃ πρὸ τοῦ νεκροῦ τοῦ θανόντος Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως Ι. Μεταξᾶ.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Τὴν πρωΐαν σήμερον μετεφέρθησαν ἀτμοπλοϊκῶς εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ νέοι Ἰταλοὶ αἰχμάλωτοι. Διεκομίσθησαν ἐπίσης καὶ τραυματίαι τινὲς ἐκ τοῦ ἀλβανικοῦ Μετώπου.

Καὶ ἄλλοι Ἰταλοὶ ὑπουργοὶ εἰς τὸ Μέτωπον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου, (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ γερμανικοῦ εἰδησεογραφικοῦ Πρακτορείου ἐκ Ρώμης, δύο ἀκόμη Ἰταλοὶ ὑπουργοὶ ἐζήτησαν νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ μέτωπον.

Οὗτοι εἶνε ὁ κ. Βεντοῦρι, ὑπουργὸς τῶν Μεταφορῶν, καὶ ὁ κ. Ρικάρντι, ὑπουργὸς τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου. Ἀναμένεται ν' ἀναλάβουν στρατιωτικὰς θέσεις ἐντὸς ὀλίγου.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι εἰς ὅλα τὰ κυβερνητικὰ κτίρια ἐν Λονδίνῳ κυματίζουν σήμερον μεσίστιοι σημαῖαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ στρατηγοῦ Μεταξᾶ, τοῦ ὁποίου ἡ κηδεία θὰ γίνῃ σήμερον ἐν Ἀθήναις. Εἶνε μόνον ἡ δευτέρα φορά, καθ' ἣν γίνεται τοιαύτη τιμὴ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον, ἐξαιρέσει ἀρχηγοῦ Κράτους. Ἡ τελευταία περίπτωσις, καθ' ἣν ὑψώθησαν ἐν Λονδίνῳ μεσίστιοι σημαῖαι, ἦτο ὅταν ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ στρατάρχου Φός.

ΑΙ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΒΕΡΝΗ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθην. Πρ.).— Αἱ ἑλβετικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι αἱ ἀσκήσεις ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἐκεῖ χθὲς τὴν πρωΐαν, θὰ διαρκέσουν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατηυθύνθη ἀπὸ Ἀγκύρας εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἄσκησιν ὑποτίθεται ὅτι ἐρρίφθησαν ἐκρηκτικαὶ καὶ ἐμπρηστικαὶ βόμβαι. Ὀκτὼ χιλιάδες πολῖται ἐκινητοποιήθησαν διὰ νὰ μετάσχουν τῶν ἀσκήσεων.

ΑΓΚΥΡΑ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἀντιαεροπορικὰ γυμνάσια, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο χθὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει, λέγει ὅτι ὑποθετικὴ ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ ὠργανώθη εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Παθητικῆς ἀμύνης ἐκινητοποιήθησαν. «Ἐχθρικὰ» βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἐθεάθησαν ὑπεράνω τοῦ κέντρου τῆς πόλεως τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος, καὶ «ἔρριψαν βόμβας ἐμπρηστικὰς καὶ ἐκρηκτικάς». Ὅταν διετάχθη ὁ συναγερμός, ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἔσπευσεν εἰς τὰ καταφύγια, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἡ ὑποτιθεμένη ἐπιδρομὴ ἐγένετο καὶ τὴν νύκτα καὶ ἡ σβέσις τῶν φώτων ἐτηρήθη αὐστηρῶς. Αἱ ἀρχαὶ εἶνε λίαν ἱκανοποιημέναι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως.

Νέου τύπου ἀγγλικὰ σκάφη διώξεως ὑποβρυχίων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Λονδίνου, ὁ βρεταννικὸς στόλος ἐπλουτίσθη μὲ νέου τύπου σκάφη, ὀνομαζόμενα «κορβέτται» καὶ προοριζόμενα διὰ τὴν συνοδείαν νηοπομπῶν καὶ καταδίωξιν ὑποβρυχίων. Τὰ σκάφη αὐτὰ δίδουν ἐλάχιστον στόχον εἰς τὰ ἀεροπλάνα, λόγῳ τῆς ἐπιμήκους των κατασκευῆς, ὁ δὲ ἀριθμός των θὰ φθάσῃ λίαν συντόμως τὰ τριακόσια. Ἡ κατασκευή των εἶνε εὐθηνοτέρα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἐλαφρὰ σκάφη, ἡ δὲ ναυπήγησις των δὲν ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον. Αἱ κορβέτται θ' ἀποτελέσουν, κατὰ τοὺς εἰδικούς, ἀποτελεσματικὸν ὅπλον ἐναντίον τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ρούσβελτ εἰς τὸν λόγον τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀσύρμ. «Ἔθνους»). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ἐξ Οὐάσιγκτων τὴν ἐντύπωσιν τοῦ Προέδρου κ. Ρούσβελτ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Γερμανοῦ καγκελλαρίου. Ὁ κ. Ρούσβελτ ὡμίλησεν ὡς ἀκολούθως εἰς τὸν νέον ἐν Ἀμερικῇ πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας λόρδον Χάλιφαξ, ἐν εἴδει ἀπαντήσεως εἰς τὰς γερμανικὰς ἀπειλάς:

«Σᾶς δίδω καὶ πάλιν, εἶπε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς σταθερᾶς μας ἀποφάσεως ὅπως ἐξακολουθήσωμεν δίδοντες εἰς κλίμακα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μεγαλειτέραν, τὴν βοήθειάν μας πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ θέτοντες εἰς τὴν διάθεσιν ταύτης τὴν πολεμικὴν παραγωγήν, ἥτις ἐξέρχεται κατὰ κύματα ἀδιάκοπα ἀπὸ τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἐντεινομένη.

» Ἡ βοήθεια τῆς Ἀμερικῆς, προσέθεσεν ὁ κ. Ρούσβελτ, θὰ ἐγγυηθῇ βεβαίως τὸν θρίαμβον τῆς ὑποθέσεως, ἥτις εἶνε εἰς ἡμᾶς, ὅσον καὶ εἰς σᾶς, ἀγαπητή».

Ἡ Γερμανία ἐνδέχεται νὰ γνωρίσῃ συντόμως τὴν δύναμιν τῆς Ἀμερικῆς

Δηλώσεις τοῦ κ. Νὸξ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλεγρ. «Ἔθνους»). — Οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι τονίζουν σήμερον τὴν πρωΐαν ὅτι ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰς ἀπειλάς του, τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἐναντίον της κατὰ τὸν χθεσινόν του λόγον, πολὺ συντομώτερον καὶ περισσότερον ἀποστομωτικὴν ἀφ' ὅσον θὰ ἀνέμενε.

Πράγματι, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος ἐξεφώνει τὸν λόγον του, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτροπὴ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον Ρούσβελτ περὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τὰς Δημοκρατίας, ὀλίγον δὲ βραδύτερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Νὸξ, ὑπαινισσόμενος τὴν ἀπειλὴν τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου, εἶπεν ὅτι ἡ Γερμανία ἐνδέχεται νὰ γνωρίσῃ πολὺ συντόμως τὴν δύναμιν τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου.

Ἡ δήλωσις αὐτὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν θεωρεῖται ὡς ἀπηχοῦσα τὰς διαθέσεις τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ

ΒΕΡΝΗ, 30 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ. «Ἔθνους»). — Κατὰ ραδιοφωνικὰς πληροφορίας, ὁ λόρδος Χάλιφαξ ὑπέγραψε μετὰ τοῦ κ. Χὼλ συμφωνίαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν περὶ ἑνιαίας κατευθύνσεως ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως, τῶν ἀφορώντων τὰς δύο χώρας. Οἱ μεταδίδοντες τὴν πληροφορίαν ταύτην κύκλοι τονίζουν ὅτι πρόκειται περὶ οὐσιαστικῆς κηρύξεως οἰκονομικοῦ πολέμου τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναντίον τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΕΔΕΙΝΩΘΗ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλεγρ. «Ἔθνους»).— Οἱ ἐν Ἀλβανίᾳ πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ μεταδίδουν ὅτι ἡ χθεσινὴ νέα ἑλληνικὴ ἐπιτυχὴς δρᾶσις, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν κατελήφθησαν νέαι θέσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνελήφθησαν ὑπερδιακόσιοι αἰχμάλωτοι, ἐπεδείνωσεν ἔτι περισσότερον τὴν ἤδη δυσχερῆ θέσιν τοῦ ἐχθροῦ. Αἱ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων καταληφθεῖσαι θέσεις ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας οἱ Ἰταλοὶ ἐχρησιμοποίησαν ὡς βάσεις κατὰ τὰς τελευταίας ἀλλεπαλλήλους ἀντεπιθέσεις των. Κατόπιν αὐτοῦ καθίσταται ἀκόμη δυσχερεστέρα ἡ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν διεξαγωγὴ νέων ἀντεπιθέσεων.

Οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ φρονοῦν ὅτι ὁ στρατηγὸς Καβαλλέρο θ' ἀναγκασθῇ ταχέως νὰ διατάξῃ εὐρεῖαν ὑποχωρητικὴν κίνησιν, τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἔκτασις.

Εἰς τὸν παραλιακὸν τομέα ἐσημειώθησαν ἐπίσης σημαντικαὶ ἑλληνικαὶ ἐπιτυχίαι, ὁ δὲ ἀγὼν συνεχίζεται ἐκεῖ μὲ ἀπόλυτον πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν τῶν Ἑλλήνων. Αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν καθαρῶς τοπικὸν χαρακτῆρα. Παρὰ ταῦτα, προλειαίνουν σημαντικῶς τὸ ἔδαφος διὰ τὴν περαιτέρω δρᾶσιν καὶ φέρουν τοὺς Ἕλληνας εἰς διαρκῶς περισσότερον πλεονεκτικὴν θέσιν.

Γενικῶς, οἱ εἰδικοὶ παρατηρηταὶ φρονοῦν ὅτι ὁ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀγών, ὅστις παρουσίασε κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ποιάν τινα στασιμότητα, ἤρχισεν εἰσερχόμενος εἰς νέαν φάσιν.

Τὴν γνώμην τῶν αὐτὴν στηρίζουν οἱ εἰδικοὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπέτυχον τὰ σχέδια τοῦ Καβαλλέρο ὅπως γίνῃ κύριος τοῦ ἀγῶνος καὶ ὅτι ἡ πρωτοβουλία εὑρίσκεται πάντοτε καὶ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν ἤδη τοὺς Ἰταλοὺς μὲ ἀκόμη περισσότερον μειωμένον ἠθικόν.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλεγρ. «Ἔθνους»).— Ἐπιβεβαιοῦται ἐμμέσως ἡ πληροφορία ὅτι αἱ ἰταλικαὶ ἀρχαὶ τῆς Τεργέστης δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἀποβίβασιν ἐκ τοῦ καταπλεύσαντος ἐκεῖ ὑπερωκεανείου «Ρὲξ» τῶν διακομισθέντων ἐξ Ἀλβανίας πολυαρίθμων τραυματιῶν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπικρατοῦντος λαϊκοῦ ἀναβρασμοῦ. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἡ τάξις εἰς τὴν Τεργέστην μόλις συγκρατεῖται διὰ τῆς βίας.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 30 Ἰανουαρίου. (Ἀσύρματος «Ἔθνους»). — Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς «Κολούμπια» μετέδωσε πληροφορίαν ἐκ Ρώμης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ στρατάρχης Μπαντόλιο ἀσθενεῖ σοβαρῶς καὶ εἶνε κλινήρης. Ἡ ἀσθένεια τοῦ στρατάρχου ἐξεδηλώθη κατόπιν τῆς βιαίας συγκρούσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε προσφάτως μετὰ τοῦ Μουσσολίνι.

„ΩΣ ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΠΙΟ ΤΙΜΙΟΣ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ"

Κατωτέρω δημοσιεύομεν χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἐνθουσιωδῶν καὶ ἐνθαρρυντικῶν ἐπιστολῶν στρατιωτῶν πρὸς συγγενεῖς καὶ φίλους των καὶ τἀνάπαλιν:

Σοφία Μιχαηλίδου, Πειραιεύς, πρὸς τὸν Ἀναστάσιον Σιδέρην, Λοχίαν, Τ.Τ. 712:

«Ἀγαπητὲ Τάσο. Ἡ ψυχή σας εἶνε γεμάτη φῶς, χαρά. Οἱ δυσκολίες ποὺ συναντᾶτε σὲ κάθε σας βῆμα νὰ διαλύωνται σὰν τὰ καλοκαιρινὰ σύννεφα. Τὰ χιόνια ποὺ πατᾶτε κάτω ἀπ' τὰ πόδια σας νὰ γίνωνται ἄσπρα τριαντάφυλλα. Παντοῦ λάδι ὁ δρόμος σας γιὰ νὰ γυρίσετε γρήγορα Νικηταί. Αὐτὴ εἶνε ἡ εὐχή μου νύχτα μέρα μπροστὰ στὸ εἰκόνισμα τῆς Μεγαλόχαρης.»

Παπαντωνάκης Κωνστ. ὁδὸς Ἁγ. Διονυσίου 16, Πειραιεύς, πρὸς τὸν Σκορδίλην Ἰωάννην, στρατιώτην, Μονὰς 113)Μ.Ε. Τ.Τ. 161:

«Ἀγαπητέ μου Γιάννη, ἀκόμη δὲν ἔγινε πιὸ τίμιος πόλεμος, πιὸ δίκαιος καὶ πιὸ ἐνθουσιώδης ἀπὸ τὸν σημερινόν. Μᾶς ἐξύπνησαν στὰς τρεῖς τὰ μεσάνυκτα οἱ δολοφόνοι. Ζήτησαν νὰ μᾶς ὑποδουλώσουν, ζήτησαν τὴν τιμήν μας, τὰ σπίτια μας. Πῶς μποροῦσε λοιπὸν νὰ ἦτο διαφορετικὴ ἀπάντησις ἀπ' ἐκείνην ποὺ τοὺς ἐδόθη; Γι' αὐτὸ ὁ ἀγών μας εἶνε τίμιος, γι' αὐτὸ θὰ τοὺς νικήσωμε, γι' αὐτὸ θὰ τοὺς πετάξωμε στὴν θάλασσα. Ἀγωνιζόμεθα σκληρὰ καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν ἀκόμη σκληρότερα, μὰ ἡ Νίκη εἶνε δική μας. Θὰ εἶνε Νίκη μεγαλειώδης, Νίκη ἄνευ προηγουμένου. Ὅλος ὁ κόσμος ἔκθαμβος παρακολουθεῖ τὰ κατορθώματα τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ μας. Λαοὶ ποὺ προσφάτως ὑπεδουλώθησαν, λαοὶ ποὺ ἀφησαν νὰ ὑποδουλωθοῦν, λαοὶ ποὺ ἐσκέπτοντο νὰ γίνουν δοῦλοι, ὅλοι αὐτοὶ ξύπνησαν ἀπὸ τὸ λήθαργό τους. Ἀθάνατη γλυκειὰ Ἑλλάδα μας, ἐξακολουθεῖς νὰ χύνῃς τὸ αἷμά σου προτάσσουσα τὸ στῆθος κατὰ τῶν βαρβάρων εἰσβολέων, χάριν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τί τὰ θέλεις, ἀγαπητέ μου Γιάννη, εἶνε πρᾶγμα μεγάλο καὶ μεγάλη τιμὴ νὰ εἶνε κανεὶς Ἕλλην...»

Φλαμουρτζῆ Λουλοῦ, Καισαρείας 90, Νίκαια, πρὸς Μυτιληναῖον Ἐλευθέριον, στρατιώτην, Μονὰς 2040, Τ.Τ. 327:

«Δὲν φαντάζεσαι πόσον σᾶς ζηλεύω ἐσᾶς ποὺ ἀφήσατε κάθε τι καὶ ἐπήγατε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὸν ἄνανδρον ἐχθρό μας, τώρα θὰ ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ μποροῦσα νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν γλυκειά μας Πατρίδα, ἡ ὁποία θὰ προσθέσῃ ἀκόμη μίαν σελίδα εἰς τὴν ἔνδοξον Ἱστορίαν μας. Χαίρομαι διαβάζοντας τὰ ἡρωϊκά σας κατορθώματα καὶ τὰς νίκας σας, τὰ ὁποῖα μόνον Λαὸς σὰν τὸν ἰδικόν μας δύναται νὰ κατορθώσῃ. Λοιπὸν μὴ ξεχνᾷς ὅτι εἶσθε Ἑλληνόπουλα καὶ ὅτι εἶσθε τέκνα ἐνδόξων προγόνων, πολεμᾶτε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις οὕτως ὥστε νὰ διώξητε πολὺ συντόμως τὸν αἰσχρὸν ἐπιδρομέα. Ἡμεῖς ἐδῶ προσευχόμεθα γιὰ σᾶς εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, νὰ σᾶς ἔχῃ γεροὺς καὶ νὰ σᾶς βοηθῇ εἰς κάθε σας βῆμα...»

Βουλόδημος Τάσος Χαρ. Τρικούπη 42, Πειραιεύς, πρὸς τὸν Μητσάκην Κωνσταντῖνον, Μονὰς 522, Τ.Τ. 212.

«Εἶμαι ὑπερήφανος διότι ὁ ὑποδιευθυντής μου καὶ οἱ περισσότεροι καθηγηταί μου εὑρίσκονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἐνδόξου Ἐθνικοῦ μας Ἀγῶνος. Τώρα, Κώστα μου, μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ὄχι μὲ λόγια, ἀλλὰ μὲ ἔργα καὶ θυσίας νὰ προσφέρωμε τὰς ὑπηρεσίας μας στὴν γλυκειά μας Πατρίδα, μᾶς ἐδόθη ἡ μεγάλη τιμὴ καὶ ἡ περίλαμπρος δόξα νὰ κτυπήσωμε κατάστηθα τὸν ἰταλικὸν φασιστικὸν ἰμπεριαλισμὸν γιὰ νὰ γλυκοχαράξῃ ὁλόλαμπρος καὶ ὁλόθερμος ὁ ἥλιος τῆς Παγκοσμίου Ἐλευθερίας. Τώρα ἡ γενναία ἑλληνικὴ ψυχὴ ὀρθώνεται ὑπερήφανη πάνω ἀπὸ τὰ πανύψηλα ἠπειρωτικὰ βουνὰ καὶ γράφει μὲ τὴν λόγχην της τὰς νέας τρισενδόξους σελίδας τῆς Ἱστορίας μας. Ἡ Παναγία πάντα μαζί σας...»

Σταθόπουλος Ἰωάννης, Λουδοβίκου 24, Πειραιεύς, πρὸς τὸν Χρῆστον Σταθόπουλον, καφενεῖον τὸ «Νέον», πλατεῖα Λαοῦ, Λαμίαν:

«Ἀγαπητέ μου ἀδελφὲ Χρῆστο, ὑπομονή. Μετὰ μεγάλης μου λύπης, ἀλλὰ ἴσως καὶ ὑπερηφανείας, ἔμαθον ἀπὸ τὸ χωριὸ τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἀδελφοῦ, ὅστις μετὰ τῶν ἄλλων ἐπίσης ἀδελφῶν Ἑλληνοπαίδων ἔφραξε διὰ τοῦ στήθους του τὸν δρόμον τῶν βδελυρῶν καὶ ἀτίμων ἐχθρῶν μας, χάριν τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος καὶ γενικῆς ἐλευθερίας. Εἶμαι μόνος καὶ δὲν γράφω περισσότερα, ἀλλὰ δὲν χρειάζονται διότι ἡ σιωπή μας λέγει περισσότερα.»

Ο κ. ΚΑΨΑΛΗΣ

Ὁ ἐν Καΐρῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Καψάλης θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον εἰς τὰς 22.30 ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Καΐρου.

Ὁ Γκρατσιάνι θὰ δώσῃ ἀποφασιστικὴν μάχην εἰς τὴν Β. Ἀφρικὴν

Θὰ κριθῇ ἡ τύχη τῆς Ἰταλίας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλ. «Ἔθνους»).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Καΐρου ὅτι εἰς τὴν Λιβύην ἐπίκειται ἡ σύναψις μεγάλης καὶ ἀποφασιστικῆς μάχης, ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τύχη ὄχι μόνον τῆς ἰταλικῆς Βορείου Ἀφρικῆς, μέχρι καὶ τῆς Τριπολίτιδος, ἀλλ' ὁλοκλήρου τοῦ ἰταλικοῦ ἀποικιακοῦ συγκροτήματος. Ὑπάρχουν ὄντως πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Γκρατσιάνι, μεταβὰς προσφάτως εἰς Ρώμην, συνηντήθη μὲ τὸν Μουσσολίνι, μὲ τὸν ὁποῖον συνεζήτησε τὰ τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου καὶ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν του νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ πάντα εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην.

Ἡ μάχη αὐτὴ θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Βεγγάζης διάστημα, θὰ ριφθοῦν δὲ εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ ὑπολείμματα τῆς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ στρατιᾶς τοῦ Γκρατσιάνι, καθὼς καὶ μικραί τινες ἐνισχύσεις, τὰς ὁποίας κατώρθωσεν οὗτος νὰ λάβῃ ἐξ Ἰταλίας.

Οἱ ἀγγλικοὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι τοῦ Καΐρου εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Γκρατσιάνι ὅπως δώσῃ μεγάλην μάχην δὲν θὰ ἔχῃ ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κατάρρευσιν τῶν ἀφρικανικῶν μετώπων, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ συγκρατηθοῦν ἐπί τινα εἰσέτι χρόνον διὰ βραδείας ἀντιστάσεως, ὡς συνέβη εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Μπάρντια καὶ τοῦ Τομπρούκ.

ΧΡ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΒΑΡΥΠΕΝΘΟΥΣΑ ΕΚΗΔΕΥΣΕ ΤΗΝ 3.30 Μ. Μ. ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΝ

Ἐν μέσῳ παλλαϊκοῦ πένθους καὶ βαθυτάτης ὀδύνης, ἡ ὁποία συνεῖχεν ὁλόκληρον τὴν Πρωτεύουσαν ἐκηδεύθη τὴν 3.30 μ. μ. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς.

Εἰς ὅλας τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα εἶχον ἀναρτηθῆ μεσίστιοι σημαῖαι μὲ πένθιμα κρέπια, πενθίμως δὲ ἦσαν διακοσμημένοι καὶ οἱ φανοστάται τῶν κεντρικῶν ὁδῶν.

Ἀπὸ τὰς πρώτας μεσημβρινὰς ὥρας μυριάδες λαοῦ συνέρρεον πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς παρόδους ὁπόθεν θὰ διήρχετο ἡ νεκρικὴ πομπή.

Ἀπὸ τῆς Πλατείας Συντάγματος μέχρι τῆς Μητροπόλεως καὶ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ὁπόθεν διήρχοντο οἱ ἐπίσημοι, τμήματα στρατοῦ εἶχον παραταχθῆ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν.

Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς Πλατείας Μητροπόλεως καὶ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως καὶ Φιλελλήνων εἶχον τοποθετηθῆ συρματόσχοινα ἔμπροσθεν τῶν πεζοδρομίων διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ πλήθους.

Δύναμις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς εἶχε παραταχθῆ ἐπιβλέπουσα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Η ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν Γεωργίου Α΄, Ἑρμοῦ καὶ Εὐαγγελιστρίας παρετάχθησαν τμήματα πεζικοῦ. Ἄλλα τμήματα παρετάχθησαν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως μέχρι καὶ τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς ὅλης παρατάξεως εἶχεν ὁ ὑποστράτηγος κ. Καράσος.

Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

Ἀπὸ τῆς 3 μ.μ. ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν οἱ ἐπίσημοι. Ἐκ τῶν πρώτων κατέφθασαν τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ παρ' αὐτῇ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ Ἀποκρισάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Ἔξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων δογμάτων, οἱ Μεγαλόσταυροι τῶν Β. Ταγμάτων Σωτῆρος, Γεωργίου Α΄ καὶ Φοίνικος, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

Τὴν 3.20 προσῆλθον εἰς τὴν Μητρόπολιν τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Κοριζῆν.

Τὴν 3.30 μ.μ. ἀκριβῶς προσῆλθον εἰς τὴν Μητρόπολιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εὐθὺς μετὰ τὴν προσέλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσάνθου, ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως.

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ἐσχηματίσθη ἡ νεκρικὴ πομπὴ ὡς ἀκολούθως. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο τμῆμα Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἠκολούθουν αἱ μουσικαὶ τοῦ Δήμου, τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τυμπανισταί. Ἐν συνεχείᾳ ἤρχοντο διμοιρίαι τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν (Εὐελπίδων, Δοκίμων, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων), ἄγημα ναυτῶν καὶ σμηνιτῶν, ἀπόσπασμα τῆς βρεταννικῆς ἀεροπορίας, τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. Εἵπετο κατόπιν ἡ ἱερατικὴ πομπὴ καὶ ἠκολούθει ὁ κιλλίβας πυροβόλου, συρόμενος ὑπὸ τρακτέρ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφέρετο τὸ φέρετρον τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ, τὰς ταινίας τοῦ ὁποίου ἐκράτουν μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀντιστράτηγος κ. Χασαπίδης, ὁ ὑποναύαρχος κ. Σακελλαρίου, ὁ ὑποστράτηγος τῆς ἀεροπορίας κ. Ἀποστολόπουλος καὶ εἷς ἀνώτατος βαθμοῦχος τῆς Ε.Ο.Ν. Τὸ φέρετρον ἠκολούθουν οἱ οἰκεῖοι τοῦ Σεπτοῦ Νεκροῦ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος, ἀντιπροσωπεία ἀναπήρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἀντιπροσωπεία ἀξιωματικῶν ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος, χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

Τὴν ὅλην πομπὴν ἔκλειε στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ 3 οὐλαμοὺς ἱππέων, 2 διμοιρίας χωροφυλακῆς, διμοιρίαν εὐζώνων τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς, τμῆμα τοῦ συντάγματος Δωδεκανησίων, 2 λόχους μηχανικοῦ, 2 διμοιρίας ἐμπέδου αὐτοκινήτων, ἀπόσπασμα πυροσβεστῶν, ὀρειβατικὴν πυροβολαρχίαν καὶ ἴλην ἱππέων τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς.

ΠΡΟΣ ΤΑΦΗΝ

Ἡ νεκρικὴ πομπὴ διὰ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως, πλατείας Συντάγματος, ὁδοῦ Ὄθωνος καὶ λεωφόρου Ἀμαλίας κατηυθύνθη εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον πρὸς ταφὴν τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ εἰς τὸν τάφον τῆς Οἰκογενείας Μεταξᾶ, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Λαζάρου.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.).—Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ὁ μέγας χορὸς τοῦ τουρκικοῦ Τζόκεϋ Κλὸμπ ἐματαιώθη. Εἰς μνήμην αὐτοῦ αἱ μουσικαὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως δὲν ἔδωσαν τὸ πρόγραμμά των.

Ἐπιθυμία τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἦτο νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν κηδείαν δι' εἰδικῆς ἀντιπροσωπείας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κηδεία γίνεται σήμερον καὶ δὲν ὑπάρχει χρόνος δι' ἀναχώρησιν ἀντιπροσωπείας δι' Ἀθήνας, διετάχθη ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Ἐνὶς νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου Ἕλληνος.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλεγρ.). — Ὁλόκληρος ὁ Τύπος τοῦ Λονδίνου τοῦ ἀπογεύματος τῆς 20ῆς ἀφιερώνει πολύστηλα βιογραφικὰ σημειώματα καὶ κρίσεις εἰς τὸν ἐκλιπόντα Μέγαν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν καὶ ἐργάτην τῆς νικηφόρου ἑλληνικῆς ἐκστρατείας, Ἰωάννην Μεταξᾶν. Τὰς πρώτας σελίδας τῶν ἐφημερίδων κοσμοῦν φωτογραφίαι τοῦ ἐκλιπόντος Ἀρχηγοῦ ὑπὸ τοὺς τίτλους: «Ὁ θάνατος τοῦ Πρωθυπουργοῦ Μεταξᾶ», «Ὁ Ἥρως τοῦ Ἔθνους», «Ἐκεῖνος, ὅστις περιεφρόνησε τὸν Μουσσολίνι» κλπ.

Ἡ «Ἑσπερινὴ Σημαία» γράφει: «Ἡ ἱκανότης τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ὡς στρατιώτου εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ἁπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης προτοῦ ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς εὑρεθῇ πολεμικὸς ἀντιμέτωπος τῆς Ἰταλίας. Ὁ Πρωθυπουργὸς Μεταξᾶς ἐτερμάτισε τὸν βίον ὡς ἐθνικὸς ἥρως, ὅστις δὲν εἶχεν ἀνάγκην φωτοστεφάνου. Ἡ δύναμίς του ἐστηρίζετο ἰδίως εἰς τὴν ἱκανότητά του πρὸς ἐπίμονον ἐργασίαν. Μόχθος καὶ δύναμις συγκεντρώσεως παρέχουν τὴν κλεῖδα πρὸς κατανόησιν ἑνὸς τῶν παραδοξοτέρων μυστηρίων τῆς συγχρόνου Ἱστορίας, ὅπερ ἐνεφάνισεν ἀνὴρ ἡγηθεὶς ἐπὶ πενταετίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀνὴρ καταπλήξας ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ μεταμορφώσας διὰ τῆς ἀνδρείας του τὸν διεξαγόμενον μέγαν πόλεμον. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὸν βίον του εἰς τὴν ἑνότητα μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. Ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος του τὸν τιμᾷ θανόντα ὡς τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν κρισιμωτάτην στιγμὴν τῆς Ἱστορίας της.»

Τὰ «Ἑσπερινὰ Νέα» γράφουν: «Ὁ Πρωθυπουργὸς Μεταξᾶς εἶχε τὴν πατροπαράδοτον ἑλληνικὴν ἀντίληψιν περὶ ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μικρῶν Ἐθνῶν καὶ ἀπετέλει εὐτύχημα διὰ τὴν χώραν του, ὅτι ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ συνωδεύετο ὑπὸ ἐνεργοῦ δραστηριότητος καὶ τεχνικῆς, ἱκανότητος καὶ πειθαρχίας, ἀρετῶν, αἵτινες ἔδωκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἱκανότητα νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Οἱ ἤρεμοι, ἀξιοπρεπεῖς, προσηνεῖς τρόποι τοῦ καθιστῶν τὸν Πρωθυπουργὸν Μεταξᾶν προσφιλῆ εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτόν. Ἡ στρατιωτικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἵστατο ὄπισθεν τῆς περιλάμπρου ἑλληνικῆς νίκης εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὸ πολιτικόν του δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἐντὸς μιᾶς τετραετίας νὰ συνενώσῃ τὴν ἀνοργάνωτον Ἑλλάδα εἰς ἓν ἑνιαῖον Ἔθνος ἀποφασισμένον νὰ ἀντιστῇ κατὰ τῆς ἰταλικῆς ἐπιδρομῆς.»

ΣΘΕΝΟΣ ΨΥΧΗΣ

Ἡ ἐφημερὶς «Σπὰρ» γράφει: «Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς κατέδειξε σθένος ψυχῆς, ὅταν ἀπέρριψε τὸ τελεσίγραφον τοῦ Μουσσολίνι, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο ἡ κατάληψις στρατηγικῶν σημείων ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐτάχθη συμπαγὲς ὄπισθεν τοῦ Πρωθυπουργοῦ του. Ὁ ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐπετέθη καὶ οἱ Ἰταλοί, συντριβέντες, ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ὁ Μεταξᾶς εἶδε τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου καὶ ἔζησε διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς ἐπιδρομεῖς ἐκδιωκομένους ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους κατακτηθείσης χώρας.»

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΑΙΡΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἰδ. τηλεγρ.). — Ἡ ἐφημερὶς «Μποὺρς Ἐζυψιέν», ἀγγέλλουσα τὸν θάνατον τοῦ ἐνδόξου Πρωθυπουργοῦ Μεταξᾶ, «Ἥρωος τοῦ ἐναντίον τῆς Ἰταλίας πολέμου», γράφει: Ὁ Πρωθυπουργὸς Μεταξᾶς ἀπέθανεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμά του, τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ πνεῦμα τοῦ ἐμπολέμου ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἶνε ἀθάνατον. Ἡ δᾲς θὰ περιέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας ἄλλου Ἕλληνος ἀξίου τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν τοῦ κληροδοτεῖ εἰς παρομοίαν στιγμὴν ὁ ἐκλιπών.

Μεγάλος Πατριώτης, Μεγάλος Στρατιώτης, ἄνθρωπος μὴ ὀπισθοδρομῶν πρὸ τῶν δυσχερειῶν, εὐφυὴς καὶ διορατικὸς ὁ Πρωθυπουργὸς Μεταξᾶς εἶχε τὴν ἱκανοποίησιν νὰ δώσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα τὸ παλαιόν της μεγαλεῖον. Ὑπῆρξεν ὁ Πρωθυπουργὸς ἑνὸς Βασιλέως, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἄξιον ἀντικαταστάτην του. Οἱ Ἕλληνες διεξάγουν πόλεμον καὶ θὰ τὸν διεξαγάγουν μέχρι πέρατος νικηφόρως. Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Σόφιας ὅτι 15 ἐξέχοντες Βούλγαροι βουλευταί, ἐπιθυμοῦντες τὴν διασάφησιν τῆς βουλγαρικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὴν παροῦσαν διεθνῆ κρίσιν, κατήρτισαν πλῆρες ἐρωτηματολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζουν νὰ ὑποβάλουν συντόμως εἰς τὴν Σοβράνιε.

Μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων τὸ ἐν λόγῳ ἐρωτηματολόγιον περιλαμβάνονται ὁ γνωστὸς δημοκρατικὸς βουλευτὴς Σταΐνωφ καὶ ἄλλοι βουλευταὶ τῆς ἀριστερᾶς.

Διὰ τῆς ἐπερωτήσεως ζητεῖται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν της ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων:

α΄) Ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας ἔσχεν ὁ Βασιλεὺς Βόρις ἐν Γερμανίᾳ, β΄) ἐπὶ τοῦ ἂν ἀπειλῆται ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Βουλγαρίας καὶ ἂν ἐλήφθησαν μέτρα, καὶ ποῖα, πρὸς παρεμπόδισιν τῆς διελεύσεως ξένων στρατευμάτων ἢ κατοχῆς τῆς χώρας ὑπὸ ξένων στρατευμάτων, γ΄) ἐπὶ τῶν σκοπῶν τῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν τοῖς Βαλκανίοις, δ΄) ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας ἔναντι ἀπειλῆς μακροῦ πολέμου ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου θὰ παρεσύροντο εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα βαλκανικὰ Κράτη, ε΄) ἐπὶ τῆς γενομένης εἰς Βουλγαρίαν ἐπισκέψεως τοῦ κ. Σομπόλεφ, γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτροπάτου τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἥτις ἐπίσκεψις συνέπεσε μὲ τὰς φήμας περὶ συνάψεως Συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως μετὰ τῆς Ρωσίας.

Διὰ τῆς ἐπερωτήσεως δηλοῦται ὅτι ἡ Ρωσία εἶνε ἡ μόνη μεγάλη οὐδετέρα Δύναμις τῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν στηρίζεται ἡ Βουλγαρία, προσδοκῶσα ὅτι θὰ παράσχῃ τὴν συνδρομήν της διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ν' ἀπαλλαγῇ ἡ Βουλγαρία καὶ τὸ σύνολον τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου ἐκ τοῦ φόβου ἀπὸ τοῦ νὰ καταστῇ καὶ πάλιν πεδίον καταστροφῆς.